

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 9T/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421010029
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8421010029.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fújerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.4.2021 v Kežmarku, takto

rozhodol:

Obžalovaný
E. B., nar. XX.XX.XXXX v Kežmarku, trvale bytom E. XXX/XX, F. Q., t. č. ÚVV Prešov,

uznáva sa za vinného, že

dňa 23.09.2020 v čase okolo 19:43 hod., na pozemku neobývaného rodinného domu v obci F. Q., R.. L. Č.. XX, okres Kežmarok, ktorého je obžalovaný menšinovým spoluvlastníkom, počas toho, ako poškodený G. E., nar. XX.X.XXXX so súhlasom väčšinového vlastníka pozemku D.. F. F.J. renovoval spoločné oplotenie, pričom obžalovaný dlhodobo pozná poškodeného G. E., ktorý býva v susedstve a mal vedomosť o jeho vyššom veku a zraniteľnom postavení v dôsledku tohto veku, pod vplyvom alkoholu pristúpil zozadu k poškodenému G.A. E., bez výzvy a uvedenia dôvodu ho fyzicky napadol tým spôsobom, že ho zozadu začal škrtiť, hodil ho o zem a následne ho viackrát kopal a udieral pästami do krku, hornej časti trupu ako aj do oblasti hlavy, na čo sa poškodený G.Š. E. snažil opakovane utiecť na svoj pozemok pomocou rebríka, avšak obžalovaný mu v tom zabránil tým, že ho stiahol z rebríka a pokračoval vo fyzickom napádaní, zároveň poškodenému G. E. kričal, že ho zabije a dokončí to z minula, že poškodený G.M. E. príde aj o druhé oko, čím týmto svojím konaním spôsobil poškodenému G. E. zlomeninu ľavej očnice, početné tržno-zmliaždené rany hlavy na temene, v čelovej oblasti vľavo a v okolí ľavého oka, otras mozgu, pomliaždenia krku, pomliaždenia chrbta a hrudníka v pravo, pomliaždenia driekovej oblasti, podvrtnutie ľavého členka a pomliaždenie predkolenia, pričom z lekárskeho hľadiska sa jedná o poranenia ľahké, v dôsledku ktorých bol poškodený G. E. obmedzovaný v obvyklom spôsobe života a zároveň doba liečenia bola v trvaní 40 dní, pričom však fyzický útok obžalovaného smeroval aj na dôležitý životný orgán, nakoľko v skelete lebky je uložený mozog, ktorý je súčasťou centrálného nervového systému, útokom obžalovaného došlo nielen k ohrozeniu mozgu ako životne dôležitého orgánu, ale aj k jeho poraneniu, vznikol otras mozgu, vyššia intenzita pôsoiacej sily pri vyššie uvedenom mechanizme útoku by mohla spôsobiť vážnejšie poranenie mozgu, ktoré by mohlo byť z medicínskeho hľadiska hodnotené ako ťažké, taktiež škrtenie v oblasti krku predstavuje nebezpečenstvo z hľadiska prítoku v krvi cez cievy do mozgu, čiže životne dôležitého orgánu, zároveň obžalovaný slovne prejavil úmysel poškodenia druhého oka poškodeného G. E. ako orgánu zmyslového ústrojenstva, pričom rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T 139/2018-309 zo dňa 19.12.2018, právoplatného toho istého dňa, bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a iné, kedy poškodenému G. E. spôsobil okrem iného zranenie pravého oka,

t e d a

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle inému spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví a spáchať taký čin na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, pričom nedošlo k dokonaniu trestného činu,
- a inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,

č í m s p á c h a l

- zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona,
- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 155 odsek 2 Trestného zákona s poukazom na § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona a § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona súd obžalovaného z a r a d ť u j e na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd u k l a d á obžalovanému povinnosť nahradiť dedičom po zomrelom poškodenom G. E., nar. XX.XX.XXXX, naposledy trvale bytom Kežmarok, F. E. XXXX/XX, zomrelom 14.04.2021 škodu vo výške 412,85 Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd u k l a d á obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Panónska cesta 2, Bratislava, mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874 škodu vo výške 1.117,30 €.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku dedičov po zomrelom poškodenom G. E., nar. XX.XX.XXXX, naposledy trvale bytom A.Ž., F. E. XXXX/XX, zomrelom 14.04.2021 so zvyškom nároku na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok podala na Okresný súd Kežmarok dňa 27.01.2021 obžalobu pod sp. zn. Pv 492/20/7703-59 na obžalovaného E. B. pre skutok, ktorý právne kvalifikovala ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a zároveň ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, a ktorého sa mal obžalovaný dopustiť tak, ako je tento skutok uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v § 257 ods. 1 Trestného poriadku urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, a to, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe prokurátorky kladie za vinu. Preto súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov, znalcov, prečítaním výpovedí svedkov - poškodených z prípravného konania, prečítaním obsahu listinných dôkazov vrátane pripojených spisov a oboznámením obsahu zvukových nahrávok a zistil tento skutkový stav:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že vo večerných hodinách prišiel na svoj pozemok, kde počul buchot, akoby niečo spadlo a ten buchot išiel smerom od šopy, kde má poukladané palety. Ako obžalovaný uviedol, celý pozemok je oplotený a vstup na neho je možný troma bráničkami, ktoré sú uzamykateľné. On vošiel na pozemok bočnou bráničkou a tou istou vošiel neskôr na pozemok aj policajť. Potom prešiel okolo domu a okolo hriadky so zemiakmi k šope, ktorá sa nachádza na pravej strane pri zadnej bráničke. Od bráničky, ktorou vošiel, je k šope podľa obžalovaného 13 až 14 metrov. V tom čase už bola tma ale pri dverách šopy videl neznámu osobu, ktorá sa tam pohybovala a na ktorú zavolať: „kto je“. V tom čase sa od tej osoby nachádzal vo vzdialenosti asi

3 metre. Táto osoba neodpovedala a snažila sa utiecť tak, že sa rozbehla oproti nemu. Potom ale prišla k nemu a napadla ho palicou. On sa bránil tak, že dvihol ruky a útok smerujúci na jeho hlavu zadržal na svojich rukách. Prvé útoky išla od páchatela, ktorý ho udrel asi päť krát po pravej ruke. Údery obžalovaný hodnotil ako silné. Obžalovaný sa bránil a trochu zápasili. Keď bol útočník pri ňom, začal ho boxovať s päšťami a dostal aj úder do tváre, po ktorom sa mu pustila z nosa krv a tú má aj na nohavičiach. Potom sa táto osoba snažila utiecť ale on ju zadržal a zápasili spolu na zemi. Útočník sa snažil utiecť a obžalovanému sa mu ho podarilo tri krát zadržat. Keď ho obžalovaný zadržal druhý krát, mal útočník v rukách hrable a s nimi sa snažil utiecť. Keď mu povedal, že zavolá na políciu, tak sa znova snažil utiecť. Päšťou ho útočník udrel 2 až 3 krát a nos mu trafil, keď volal na políciu. Či trafil útočníka, nevie, určite nemal ruky zovreté v päšť. Hrable mal útočník počas boxovania v rukách a prekladal si ich z jeden do druhej ruky a tou druhou udieral. Až potom mu tá osoba povedala, že je to poškodený E.. On ho aj spoznal už podľa hlasu. Vypovedal, že spoznal poškodeného, až keď ho zadržal druhý krát. Keď pri bitke spadli na zem, hrable boli na zemi. Potom ale obžalovaný vypovedal, že hrable držal poškodený stále v rukách a nechcel ich pustiť. Vtedy na neho zaútočil znova hrablami a udrel ho do predlaktia druhej ruky. Pri plote opäť spadli na zem ako sa ho snažil zadržat. Chytil poškodeného za košeľu a stiahol na zem. To už vedel, že je to sused E.. Sused nič nespomínal, že má povolenie a snažil sa stále ujsť. Stále ho prosil, aby nevolal políciu, že na to zabudnú. Potom zbadal, že tam pri plote je rebrík. Na to poškodenému povedal, že ide volať políciu ale poškodený ho prosil, aby to nerobil, že sa dohodnú. On však políciu zavolať aj napriek nesúhlasu poškodeného, lebo chcel, aby sa to zaznamenalo. Pred mesiacom mu niekto vykradol šopu tak, že mu na nej vylomil dvere. Preto poškodenému povedal, že počkajú na políciu. Poškodený ho však prosil, aby to nechal tak a určite mu nič nerozprával o tom, že má povolenie na vstup na pozemok od jeho synovca. Poškodený sa potom snažil utiecť z pozemku a znovu na neho zaútočil palicou. Celkovo sa podľa obžalovaný poškodený snažil utiecť 3-krát ale on ho stále zadržal. Obžalovaný nevedel, že poškodený tam má niekde rebrík lebo bola tma. Celkovo volal na políciu 3-krát s tým, že zadržal páchatela a keď videl, že prichádzajú policajti, tak im hovoril, ako sa dostanú na pozemok cez bráničku, ktorú po príchode na pozemok nechal otvorenú. Jeden z policajtov aj na pozemok prišiel. V tom čase držal poškodeného a policajt ho vyzval, aby poškodeného pustil. Poškodený E. rozprával policajtom, že je to dobré a že on ide preč a že to obžalovaný zaútočil na neho, čo ale nebola pravda. Obžalovaný zdôraznil, že poškodený mu vôbec nehovoril o tom, že je na jeho pozemku za účelom opravy plotu. V čase, keď tam bol jeden z policajtov, poškodený sa pokúsil utiecť a to tak, že preskočil plot na svoju stranu a začal ťahať rebrík aj hrable, ktoré tam mal. Obžalovaný ho vyzýval, že aby to tam nechal, aby sa to pofotilo ako dôkaz o tom, odkiaľ vošiel na jeho pozemok. Vtedy si obžalovaný uvedomil, že to, čím poškodený na neho útočil, nebola obyčajná palica ale boli to hrable so železným koncom. Neskôr ale obžalovaný vypovedal, že už pri prvom údere videl záblesk železa. On žiadal policajtov, aby sa išli pozrieť do šopy a do domu, či tam nie sú stopy po vniknutí, pretože keď prichádzal na pozemok, poškodený práve odchádzal od dverí šopy. Toto policajti neurobili, ale pomerali dĺžku stôp na trávniku, ktoré viedli smerom k šope. Podľa obžalovaného pozemok nie je osvetlený, pouličná lampa je vo vzdialenosti 4 až 5 metrov za šopou, ktorá ale tieni svetlu. Obžalovaný si nie je vedomý toho, aby poškodenému spôsobil nejaké zranenia. Neútočil a v ruke nič nemal. Po príchode polície na poškodenom žiadne zranenia nevidel. Krv z nosa mu tiekla iba počas útoku, potom mu už netiekla. Keď prišli policajti, nos si vyfúkal do trávy. Na polícii mu už krv z nosa netiekla a tá mu zostala iba na prednej časti ruky, ako si ju utrel. To, že mu tiekla krv z nosa si všimol, až keď išiel preč s policajtm. Pred prehliadkou tela si umyl ruky. Policajtov volal trikrát lebo chcel, aby prišli čím skôr. Keď prišli policajti, nachádzali sa s poškodeným medzi domom a plotom a poškodeného držal tak, že na ňom kľačal a poškodený bol na zemi. Poškodený preskočil plot, až keď už prišli policajti. Cez ten plot sa snažil ťahať aj rebrík. To všetko videl aj napriek tomu, že bola tma. Obžalovaný si nevedel vysvetliť to množstvo krvi, ktorá bola zdokumentovaná pri ohliadke miesta činu na jeho pozemku. Pripustil, že v ten deň vypil staré víno, ktoré mal v šope lebo pri sebe nemal vodu. Alkohol neužíva, to bolo prvýkrát, čo ho požil a navštevuje ochranné protialkoholické liečenie. Ako uviedol, poškodeného pozná od detstva. Poškodený je vysoký asi do výšky jeho úst a aj napriek tomu mu poškodený dal päšťou do nosa. Nikdy poškodeného nenapadol, poškodený napáda ľudí a aj s jeho otcom mal konflikty, ktoré podľa neho poškodený roky vytvára a mali aj pozemkové spory. Poškodenému stále vadilo, že robia na pozemku a raz skočil do jeho otca a začal ho biť. Jeho synovec na pozemku nehospodári a aj synovec mal s poškodeným konflikty a preto nemohol dať poškodenému povolenie. To písomné povolenie je podľa obžalovaného falošné a vyrobené dodatočne. So synovcom sa nechce rozprávať lebo ho synovec chce dostať z domu. Má k synovcovi nepriateľský vzťah.

Pretože svedok - poškodený G. E. dňa 14.04.2021 zomrel, súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.04.2021 v zmysle § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku v rámci dokazovania prečítal obsah oboch výpovedí tohto svedka - poškodeného z prípravného konania.

Svedok - poškodený G. E. dňa 24.09.2021, teda pred vznesením obvinenia obžalovanému, vypovedal o dôvodoch opravy oplotenia, ktorú realizoval zo strany pozemku, ktorého spoluvlastníkom je obžalovaný. Ako končil s úpravami plotu, v tom momente ho niekto chytil zozadu za krk. On bol pripravený na to, že to môže byť obžalovaný. Obžalovaný ho chytil zozadu za krk, hodil o zem a začal ho kopať. On sa obžalovaného pýtal, čo to robí, že už končí a ide preč. Potom obžalovaného odstrčil ale on zase prišiel k nemu a znova ho začal biť. Bil ho dovtedy, kým nespadol. On hovoril obžalovanému, aby ho nechal tak, že on odíde. Ako skúšal ísť na rebrík, obžalovaný ho stiahol z rebríka a začal ho zase biť. Keď ho obžalovaný bil najviac, poškodený stratil vedomie. Po chvíli sa prebral a cítil bolesť hlavy. Obžalovaný mu vulgárne nadával. Potom ho obžalovaný zdrazil a znova ho hodil o zem, opakovane ho kopal a bil. Na jedno oko z dôvodu pracovného úrazu nevidí a obžalovaný ho bil do druhého oka. Keď sa priblížil k rebríku, obžalovaný ho stále stiahol a bil. Podľa poškodeného, obžalovanému robilo dobre, že ho mohol biť. Obžalovaný mu tiež kričal, že ho zabije. Pri predchádzajúcom útoku, za ktorý bol obžalovaný odsúdený, mu obžalovaný kričal, že to ešte nedokončil. Vtedy ho tiež napadol a to bez varovania a opakovane ho udieral, za čo bol obžalovaný aj odsúdený. V tom čase sa stmievalo a ešte bolo šero. Podľa poškodeného obžalovaný presne vedel, že je to on. V tom čase mal náradie odložené, uložil na fóliu tehly a mal iba hrable na pohrabanie trávy po práci a rebrík, ktorým prišiel na pozemok obžalovaného. Údery poškodený nepočítal, obžalovaný ho len bil a bil a kopal. V čase výsluchu ho bolela celá hlava, ktorú mu zašívajú. On prosil obžalovaného, aby ho nechal lebo už bol bez seba. Podľa poškodeného nemal obžalovaný dosť a keď sa poškodený snažil dostať k rebríku, obžalovaný ho opakovane stiahol a bil. Obžalovaného spoznal na 100 %. Nevie, či obžalovaný mal niečo v ruke. Pri šope nebol, hoci keď ho obžalovaný udrel, letel až do polovice záhrady. Znova sa pozbieral a znova ho obžalovaný udrel. Keď ho bil, obžalovaný mu hovoril, že to ešte dokončí a bavil sa s ním ako s handrou. Hodil ho, chytil ho a buchol. Ani nevie, ako sa mu podarilo vyjsť na rebrík a prejsť do svojej záhrady. Asi obžalovaný videl, že už má dosť ale bolo to strašné. Teraz, keď sa dotkne hrdla, ho bolí krk. Obžalovaný ho škrtil a kričal, že ho zadusí a že ho zabije. Podľa poškodeného obžalovaný dostal amok. Aj predtým sa mu vyhrážal, že to dokončí. Podľa poškodeného to obžalovaný urobil z pomsty kvôli predchádzajúcim rodinným sporom. Málokedy bol obžalovaný triezvy. Keď prešiel na svoju stranu pozemku, volal manželke, potom prišla dcéra a policajti. Pri bitke ho obžalovaný vôbec nešetril. Z tej bitky si veľa nepamätá, potom prišla sanitka. Aj košeľu mal potrhajú na franforce. Dcéra ho odfotila.

Obžalovaný k tejto výpovedi poškodeného uviedol, že sú tam časové nezhody a tiež to, že stopy vedú ku šope ale tie nikto nezdokumentoval. Poškodený najprv tvrdil, že nemal náradie, ale potom pripustil, že mal hrable, ktorými sa ale plot neopravuje. Obžalovaný tvrdí, že v tom čase bola tma. Povolenie mal poškodený na opravu podmurovky ale tam je betónový základ. Na povolení chýba podpis obžalovaného a teda je neplatné. Obžalovaný ako spoluvlastník o tom nevedel. Oplotenie má výšku 2 metre a cez neho nie je možné vidieť, že guma je zhnitá. Tá guma je tam podľa obžalovaného 15 rokov a nemôže sa vlniť, lebo je prilepená k podkladu. Preto je výpoveď poškodeného zavádzajúca a klamlivá.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní prečítal obsah výpovede svedka - poškodeného G. E. z prípravného konania zo dňa 07.12.2020, teda realizovanú po vznesení obvinenia obžalovanému. V tejto výpovedi svedok - poškodený znova uviedol, že v ten deň robil plot tak, že na betónový základ dal gumu proti dažďu. Už mal všetko hotové a všetko odniesol na svoju stranu pozemku a na strane obžalovaného mal už len rebrík a hrable, aby pohrabal pošliapanú trávu okolo plotu. Dal hrable ku rebríku, že už pôjde preč, keď ho niekto surovo chytil za krk, nevie, či so špagátom alebo s povrazom a hodil ho na zem, kde ho opakovane hádzal o zem. Potom cítil údery a kopance do hlavy. Keď sa obžalovaného opýtal, čo to robí a či ho chce zabiť, obžalovaný mu povedal: „Hej, zabijem ťa, zabijem ťa“. Ešte obžalovanému hovoril, že na jedno oko nevidí a na druhé vidí slabšie, na čo mu obžalovaný povedal, že „ja to dokončím takto, že prídeš aj o druhé oko“. Potom ho začal mlátiť a vedel, že pri minulom útoku mu očnicu zlomil na pravej strane a teraz mu ju zlomil na ľavej strane. Obžalovaný ho mlátil a bil, až bol úplne mimo lebo to boli údery viac menej do hlavy. Obžalovaný ho škrtil, nemohol dýchať, kašlal. Obžalovaný ho bil, ťahal, prevracal a trvalo to dosť dlho, pričom poškodený cítil, že už nevládze, bol v šoku, mal otras mozgu z kopancov do hlavy. Obžalovaný pritom vždy opakoval, že ho zabije. Z ničoho nič sa to skončilo, poškodený bol mimo a už si myslel, že je po ňom. Potom sa

prebral a išiel k plotu, že pôjde k rebríku, kedy ho obžalovaný znova strhol a zase dačo s ním robil. Poškodený už nevládal a nechal obžalovaného, nech s ním robí, čo chce. Manželka mu potom hovorila, že trikrát nedvíhal telefón. Policajtov zrejme volal obžalovaný. Nevie ako, ale podarilo sa mu prejsť na druhú stranu, hodil sa o zem a vyzliekol si košeľu, ktorú mal úplne potrhajú a obliekol si monterkovú blúzu. Potom zavola manželke a prišli jeho deti. Ponáhal sa do záchranky, lebo sa bál, že vykrváca. V záchranke potom zvracal. Obžalovaného poznal podľa hlasu a potom ho aj videl. Obžalovaný mu aj predtým spomínal, že chce dokončiť to z prvého útoku, za ktorý bol odsúdený. Kopance a údery pästou smerovali do očí a do tváre. Počas útoku bol väčšinou na zemi alebo na kolenách. Poškodený poprel, že by niekedy udrel obžalovaného, nikdy sa nebil. Pri prvom útoku obžalovaný tiež do neho kopal a bil ho, za čo bol odsúdený. Odvtedy si ho radšej poškodený nevšimával, žeby k niečomu nedošlo. Aj manželka mu hovorila, aby nechodil na druhú stranu a nič nerobil lebo sa bojí reakcie obžalovaného. S otcom obžalovaného aj s obžalovaným mali kvôli nehnuteľnosti spory aj v minulosti.

Súd tiež na návrh prokurátorky a so súhlasom obžalovaného prečítal obsah výpovede splnomocnenej zástupkyne poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. JUDr. D. B. z prípravného konania, kde vypovedala, že ich zdravotná poisťovňa vynaložila náklady na poskytnutú zdravotnú starostlivosť ich poistencovi G. E. v súvislosti so zraneniami, ktoré utrpel dňa 23.09.2020 vo výške 1.117,30 Eur, ktoré v mene poisťovne uplatnila ako nárok na náhradu škody a ktorú riadne vyčíslila. K náhrade škody navrhla zaviazat' obžalovaného.

Svedkyňa F. G., dcéra poškodeného G. E.

na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v uvedený deň bola v práci až do večera, kedy jej zavola staršia sestra s tým, že jej otca opäť zbil obžalovaný. Neverila tomu, lebo si tým prešli pred štyrmi rokmi, keď obžalovaný napadol poškodeného a sľuboval, že to už nikdy neurobí a nechá jej otca na pokoji. Preto neverila, že by sa to mohlo zopakovať a bola z toho v šoku. Jej mama, ktorá mala zlé tušenie, volal otcovi na mobil, ktorý zdvihol a povedal, že ho obžalovaný zbil. Potom mama volala jej sestru a sestra volal jej. Jej sestra, mama a jej synovec pre ňu prišli s autom a spolu išli do Slavkova, kde videla poškodeného zmäteného a skraveného. Ona chytila amok a strašne ju to vystrašilo. Podľa nej obžalovaný volal policajtov preto, aby si vytvoril alibi a asi sa aj zľakol. Od útoku jej otec zostarol a potrebuje viac pozornosti a opatery. Keď prišla do Malého Slavkova, jej otec bol na kraji pri uličke a vôbec nevedel povedať, ako sa tam dostal. Policajti už boli na mieste a nachádzali sa s obžalovaným na pozemku obžalovaného. Na ich dvore bolo vidno, lebo svietilo vonkajšie svetlo na ich dome a na pozemku obžalovaného bolo prítmie až tma. Napriek tomu rozpoznala osoby na pozemku obžalovaného, od ktorých stála asi 2,5 metra. Keď sa pýtala otca, čo sa stalo, poškodený jej povedal, že mu obžalovaný kričal, že ho zabije a že nemá

na to svedkov. Hneď asi 10 minút po svojom príchode poškodeného v kuchyni ich domu od fotila kým prišla záchranka, ktorú zavolali policajti. Fotky hneď ukázala policajtom,

na druhý deň ich vyvolala a dala na políciu. Otec bol zmätený a chcel sa umyť. Poškodený jej stále hovoril, že ho obžalovaný chytil zozadu a videla, ako má dotrhajú košeľu. Poškodený jej ešte spomínal, že obžalovaný mu stále kričal, že dokončí to, čo začal pred štyrmi rokmi. Oko, ktoré mal po útoku obžalovaného pred štyrmi rokmi zranené, mal celé zaliate krvou, nemal okuliare, bol opuchnutý, nemohol prehítať a bolel ho krk. Na hlave mal otvorenú ranu. Pred štyrmi rokmi mal jej otec zlomenú podočnicu. Otec si chcel podľa jej výpovede len niečo prikryť na plote a ešte mu v ten deň predtým hovorila, aby tam nešiel, aby nedošlo

ku konfliktu s obžalovaným, ale otec jej povedal, že sa nemá báť a že má písomný súhlas

od majiteľa. O otca mala strach preto, lebo obžalovaný na ich otca číhal a jej mama, ktorá to videla, ju na to upozornila. S obžalovaným nekomunikovala a potvrdila, že ho vídava opitého. Podľa nej poškodený vedel, kto je spoluvlastníkom susedného pozemku. Obžalovaný má zlé vzťahy nielen s nimi ale s celým Slavkovom. To, čo sa stalo jej otec neopísal celkom presne, lebo bol zmätený, v sanitke zvracal a bol úplne mimo. Súhlas na vstup pre jej otca videla ešte v ten večer, pretože o ten súhlas ju požiadali policajti a mama jej ten súhlas doniesla. Ešte v ten večer ho odovzdala policajtom. Potvrdila pravdivosť svojej výpovede z prípravného konania, kde vypovedala, že otec stále opakoval, že mu obžalovaný kričal, že ho zabije, že ho mlátil pästami a tiež do neho kopal. Ako tiež vypovedala, že jej otec mal v tom čase zlý zdravotný stav, mal veľa ochorení a ťažko sa pohyboval.

K výpovedí tejto svedkyne sa obžalovaný vyjadril tak, že svedkyňa klame, zavádza a nie je dôveryhodná. Povolenie bolo vyhotovené dodatočne.

Svedok L. J., príslušník Obvodného oddelenia PZ Kežmarok v pozícii referenta s územnou a objektovou zodpovednosťou na hlavnom pojednávaní vypovedal, že s kolegom V. mali nočnú službu od 19.30 hod. do 7.30 hod. ráno nasledujúceho dňa. Nevie kedy presne, ale bolo to na začiatku služby asi o 20.00 hod. boli vyslaní operačným dôstojníkom KR PZ v Prešove na preverenie oznámenia obžalovaného, že sa niekto pohybuje na jeho pozemku. Následne sa okamžite so služobným motorovým vozidlom presunuli na dané miesto, kedy kolega V. vystúpil ako prvý z auta, keďže bol veliteľ hliadky a on ako vodič vystúpil za ním, kde som na pozemku videl dve osoby, ako sa naťahujú a vzájomne do seba sáču. Mali orientačné problémy, pre ktoré sa rozdelili a on sa dostal na pozemok cez bráničku, ktorú videl pri ceste. V tom čase bola tma a prisvecovali si baterkami. Videli však obrysy postáv, čo im umožňovalo verejné osvetlenie na ulici. Kolega bol na pozemku obžalovaného prvý a kým sa rozprával s obžalovaným, poškodený prešiel na svoju stranu pozemku. On ostal s obžalovaným a kolega išiel na pozemok poškodeného. On osobne nevidel, ako poškodený prešiel na svoj pozemok, pretože v tom čase bol iba na ceste na pozemok. Jedna osoba bola zakrvavená a druhá osoba bola bez zranenia. Obžalovaný mal od krvi oblečenie ale na tele krv nemal. Jeden pán preskočil cez rebrík do svojho dvora. Následne obe osoby stotožnili, kedy nezranená osoba je osoba totožná s obžalovaným a druhá osoba bola stotožnená ako poškodený G. E.. On ostal s obžalovaným na jeho pozemku a s poškodeným bol na jeho pozemku kolega V.. Poškodený hľadal okuliare lebo bez nich nevidí. Poškodený bol zmätený a kolega ho usmerňoval, aby si sadol a počkal na RZP, aby neskolaboval. S obžalovaného bolo cítiť alkohol. U poškodeného nevie, či bol pod vplyvom alkoholu, pretože s ním bol kolega. Obe osoby vyťažili s tým, že obžalovaný uviedol, že keď prišiel na pozemok, zistil, že sa tam niekto pohybuje. Ten muž utekal od stodoly do dvora, kde ho napadol a na obžalovaného zaútočil. Na otázku, kto spôsobil takéto zranenia poškodenému, obžalovaný uviedol, že si ich poškodený spôsobil sám, keď spadol. Následne vyťažili poškodeného, ktorý uviedol, že mal povolenie od majiteľa pozemku na vstup a že keď opravoval plot, lebo malo pršať, tak ho zozadu udrel obžalovaný, stiahol ho na zem a kopal. Následne zavolali RZP a kolega kontaktoval rodinu poškodeného. Obžalovaný im ukazoval rebrík, s ktorým poškodený prišiel na pozemok a žiadal ho zadokumentovať. Neskôr našli okuliare a čiapku. Obžalovaný sa na zranenia nestožoval.

Aj pri odstraňovaní rozporov vo výpovedi tohto svedka z prípravného konania, kedy svedok vypovedal, že jeden muž ležal na zemi a druhý nad ním a držal ho, uviedol, že je pravda, čo vypovedal na hlavnom pojednávaní, že keď vystupoval z auta, obaja sa naťahovali a kým obchádzal pozemok, videl jedného z nich na zemi a kým obišiel celý pozemok, na pozemku bol už iba obžalovaný.

Svedok U. V., tiež príslušník polície s rovnakým služobným zaradením ako svedok J. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že operačným dôstojníkom boli asi okolo 20.00 hod. vyslaní na miesto činu za účelom preverenia oznámenia obžalovaného, že mu niekto chodí po dvore. Keď sme prišli na miesto činu, už z auta, ako spolujazdec videl dve osoby, jedna ležala na zemi a druhý stál nad ním a kľačal. V takej polohe boli aj keď prišiel na pozemok. Tie osoby boli asi vo vzdialenosti 15 metrov, pričom vzhľadom na svetelné podmienky na mieste bolo možné rozpoznať postavy a oblečenie. Jedna osoba nebola zranená a druhá osoba bola zranená na hlave, kde mala tržnú ranu na čele a na temene a bola celá od krvi. Svedok volal záchranku. Obe osoby stotožnili ako E. B. a G. E., pričom zranený bol poškodený G. E.. Keď prišiel na pozemok, obžalovaný držal poškodeného a povedal, že to on volal na políciu. Pustil ho až vtedy, keď prišli bližšie. Potom sa začal rozprávať s obžalovaným a poškodený cez rebrík prešiel na druhú stranu pozemku. On dal poškodeného sadnúť na stoličku, pýtal sa na jeho zdravotný stav, pričom poškodený bol zmätený a stále sa dožadoval, aby niekomu zavolali. S obžalovaným bol až do príchodu druhej hliadky na jeho pozemku kolega J.. Následne po stotožnení osôb obe osoby vyťažili. Obžalovaný im povedal, že ho v minulosti vykradli, že videl pohyb na pozemku, tá osoba ho mala napadnúť, on ju sotil na zem a držal až do príchodu polície. Poškodený im uviedol, že išiel opraviť plot lebo malo pršať a nechcel, aby zmokol, a preto s povolením majiteľa susedného pozemku prešiel na tento pozemok, kde ho mal počas opravy plotu obžalovaný zozadu napadnúť, kopal ho, udieral ho a mal sa mu vyhrážať, že ho zabije. Na mieste bolo šero až tma. Na obžalovanom si svedok nevšimol žiadne zranenia, hoci bol celý od krvi. Na mieste činu videl fóliu a rebrík ale nespomína si na hrable. Poškodený mu hovoril, že má povolenie na vstup od jedného zo spoluvlastníkov a že to povolenie má dcéra. Obžalovaný bol podrobený dychovej skúške s pozitívnym výsledkom.

Svedok Ing. F. F., synovec obžalovaného, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že poškodený prišiel za ním s tým, že si chce opraviť podmurovku na spoločnom plote, ktorý oddeľuje jeho pozemok od pozemku, ktorého väčšinovým spoluvlastníkom je on. Poškodený povedal, že s obžalovaným je sa ťažko dohodnúť a tak prišiel za ním. Poškodený mu ešte povedal, že bol na obecnom úrade ale keďže nejde stavať nový plot a ani ho búrať, stačí iba súhlas vlastníka a tak prišiel poškodený za ním. On s tým problém nemal a u neho v práci to povolenie spísali dňa 17.09.2020. Ešte sa poradil aj s obyvateľom Malého Slavkova, ktorý je policajt a on im poradil, aby do textu povolenia doplnili adresu, kde je nehnuteľnosť. S poškodeným sa dohodol tak, že môže použiť rebrík na vstup na jeho pozemok lebo on je pracovne vyťažený a nemohol byť pri tom, ako to bude poškodený robiť. Súhlas bol urobený v troch vyhotoveniach, jedno si nechal on a dve vyhotovenia dal poškodenému. Asi týždeň na to mu mama hovorila, že poškodený leží v nemocnici. S obžalovaným nemá dobrý vzťah, vyhýba sa komunikácii s ním lebo obžalovaný tvrdí, že niečo povedal a pritom to nie je pravda. Obžalovaný podľa neho prekrúca veci, čo sa stali. S obžalovaným mali aj súdny spor o rodinný dom, ktorý sa skončil asi tri týždne predtým, ako sa stal skutok. O pozemok sa obžalovaný, ako menšinový vlastník začal zaujímať asi rok dozadu, keď svedkova mama podala na neho civilnú žalobu. Svedok obžalovaného o vystavení povolenia pre poškodeného na vstup na pozemok za účelom opravy plota neinformoval, pretože majú zlé vzťahy a nerozprávajú sa. Vie o minulých problémoch s poškodeným a za povolenie mu poškodený nič nedal a ani nesľúbil. Poškodený mu neskôr o tom, čo sa malo stať dňa 23.09.2020 povedal, že bol opraviť gumu na plote a už končil, keď ho obžalovaný napadol. Svedok po nahliadnutí do vyšetrovacieho spisu na listinu na čísle listu 266 uviedol, že to listina, ktorú vystavil a na nej je jeho podpis.

Obžalovaný k tejto výpovedi svedka uviedol, že svedok klame a mal mu povedať, že vystavil povolenie, pričom má za to, že to povolenie bolo vystavené dodatočne.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul znalca odboru Zdravníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia a traumatológia MUDr. L. X., ktorý v prípravnom konaní vyhotovil písomný znalecký posudok č. 68/2020 vo veci posúdenia zranení poškodeného G. E. a na ktorého záveroch zotrval aj vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní. Znalec vypovedal, že poškodený G. E. utrpel pri fyzickom incidente dňa 23.9.2020 zlomeninu ľavej očnice, početné tržno-zmliaždené rany na temene a v čelovej oblasti vľavo, v okolí ľavého oka, ďalej utrpel otras mozgu, pomliaždenie krku, pomliaždenie chrbta a hrudníka vpravo, pomliaždenie driekovej oblasti, podvrtnutie ľavého členka a pomliaždenie predkolenia. Kvôli týmto poraneniam bol poškodený až do 29.9.2020 hospitalizovaný v nemocnici, následne po prepustení absolvoval kontrolné vyšetrenia v Prešove kvôli zlomenine očnice, kontroly na chirurgickej a očnej ambulancii. Z lekárskeho hľadiska sú všetky tieto poranenia hodnotené ako ľahké, priebeh liečby bol nekomplikovaný. Z hľadiska mechanizmu zodpovedajú poranenia tomu, že vznikli mechanizmom tupej pôsobiacej sily, ktorá zasiahla poranené časti tela. Hlava poškodeného bola zasiahnutá opakovanými údermi, čo mohlo spôsobiť jednak tržno-zmliaždenú ranu na temene hlavy, k tomu tiež zlomeninu očnice vľavo, tržné rany v oblasti ľavého oka a krvácanie z nosa. Týmto mechanizmom mohol vzniknúť aj otras mozgu. Z medicínskeho hľadiska nie je podľa znalca možné jednoznačne určiť, či vznikli údermi päšťou alebo kopnutiami. Pomliaždenie krku sa prejavilo dvomi krvnými podliatinami, ktoré idú kolmo na krk, vytvárajú škrtiaci pás, čo nezodpovedá škrteniu rukou. Toto poranenie mohlo vzniknúť tak, že útočník chytil poškodeného zozadu za golier košele a stočením goliera a pritiahnutím mohol spôsobiť výsledný efekt na koži. Pomliaždenie hrudníka a chrbta sa prejavilo odreninami a krvnými podliatinami, ktoré tiež mohli vzniknúť kopaním do tejto časti tela. Mohli tiež vzniknúť aj nárazom o tvrdý predmet, resp. tuhý podklad. Podvrtnutie členka mohlo vzniknúť chybným dostúpením na ľavú dolnú končatinu keď bol poškodený na rebríku a útočník ho strhol dole a taktiež pri vzájomnom konflikte oboch účastníkov chybným došliapnutím. Pomliaždenia ľavého predkolenia mohlo vzniknúť tupým úderom, napr. kopnutím alebo tiež nárazom o tupý predmet. V dostupných výpovediach, ktoré mal znalec k dispozícii, poškodený neuvádzal presné detaily incidentu, avšak sumárne by bolo podľa znalca možné uzavrieť, že poranenia vznikli údermi päšťou, kopnutiami a škrtaním krku. Vznik poranení nezodpovedá tomu, čo vo výpovedi uvádza útočník, čiže to, že v spôsobe svojej obrany sa bránil bitím hlava nehlava. Takáto sebaobrana by nespôsobila pomliaždenie krku, ako mal poškodený, ani pomliaždenie hrudníka a driekovej chrbtice. Poranenia nezodpovedajú tomu, že by si ich poškodený mohol spôsobiť sám, napr. dôsledkom pádu. Posudzované poranenia vyžadujú PN, ktorú určuje poranenie s najdlhšou dobou liečenia a to je zlomenina ľavej očnice. Túto PN je možné stanoviť na dobu nepresahujúcu 42 dní, mohlo by sa podľa znalca jednať napr. o dobu 40 dní. Ostatné poranenia vyžadujú kratšiu PN. Podľa stavu, v akom bol poškodený vyšetrený, poranenia pravdepodobne vážnejšie trvalé následky nezanechajú.

Jazvy po tržných ranách nie sú tak výrazné, aby spôsobili estetické obmedzenie a neobmedzujú poškodeného ani funkčne. Okrem toho, že bol poškodený od 23.9.2020 do 29.9.2020 obmedzený hospitalizáciou, kde postúpil potrebné vyšetrenia a ošetrovanie rán zošitím, bol v tomto období sebestačný. Z toho dôvodu, že na základe úrazu z minulosti bol poškodený prakticky slepý na pravé oko a následkom týchto poranení mal výrazný opuch v okolí ľavého oka, výrazne mu to sťažovalo videnie a nedokázal sa sám spoľahlivo pohybovať a ani orientovať, pričom si vyžadoval zdravotnícku pomoc. Po prepustení z nemocnice bol z hľadiska zlomeniny očné obmedzovaný tým, že nesmel fúkať nosom, konzumoval len mäkkšiu stravu a to celkovo v trvaní do 6 týždňoch. Z titulu poranení hrudníka a dierkovej chrbtice a ľavého členka bol poškodený podľa znalca obmedzený pri fyzických aktivitách, dodržiaval kľudový režim a dá sa povedať, že celkovo bol 4 týždne len v domácom prostredí s minimálnym pohybom mimo domova bez fyzickej záťaže. Po prepustení z nemocnice bol poškodený sebestačný

pre základné potreby a návyky. Kvôli bolestiam užíval po dobu 4 týždňoch lieky na tlmenie bolesti, kde dominovali bolesti hlavy. Neskôr tieto lieky užíval len príležitostne. Bolesť týchto poranení predstavuje celkovo 180 bodov, čo je v prepočte 3.974,88 Eur. Poranenia na základe ich rozsahu, presnej lokalizácie, rozmiestnenia poranenia od hlavy až po členok nezodpovedajú tomu, aby boli spôsobené dôsledkom pádu poškodeného K nejakému inému mechanizmu by sa znalec vedel vyjadriť len pri zadaní konkrétneho mechanizmu tak, aby ten mechanizmus vystihoval možnosť poranenia všetkých častí tela, od hornej časti hlavy až

po ľavý členok. Zranenia, ktoré utrpel poškodený svedčia o tom, že útočník konal ofenzívne. Na hlavu smerovalo 3 a viac úderov. Sú to tri rôzne poranenia v rôznych častiach hlavy a preto nie je možné, aby vznikli pádom, ale ani to, aby smerovali do jednej časti hlavy, teda do oka. Z pohľadu znalca je ľavé oko dôležité z toho dôvodu, že poškodený je na pravé oko prakticky slepý. Pomliaždenie oka vzniklo týmto útokom, to potvrdili aj jeho následné očné vyšetrenia, na ktoré poškodený chodil až do 5.10.2020, ale išlo len o ľahké poranenie, ktoré po 7 dňoch nezanechalo výrazné následky, ale vznik tej zlomeniny, akú mal poškodený, je spôsobený tým, že tlak na oko spôsobí potom zlomeninu očné v tých najtenších miestach. Horná časť očné je prakticky spodinou lebečnou, kde je už uložený mozog a tento je súčasťou CNS a je životne dôležitým orgánom. Takýto útok mohol okrem otrasu mozgu spôsobiť aj vážnejšie poranenie mozgu. Podľa rozsahu postihnutia mozgu by sa mohlo jednať aj o poranenie ťažké. K intenzite škrtenia znalec uviedol, že poškodený mal taký škrtiaci pás, ako pri obesení, a preto si znalec myslí, že poškodený bol chytený za golier košele, ktorý stiahnutím spôsobil poranenia. Znalec si však myslí, že nedošlo k samotnému aktu škrtenia s vážnymi následkami. Tieto poranenia zodpovedajú silnému jednorazovému potiahnutiu

za košeľu. Pri dlhšom škrtení a vyššej intenzite môže podľa znalca dôjsť k ohrozeniu života viacerými mechanizmami. Znalec poškodeného vyšetroval dňa 13.11.2020, kedy podľa jeho názoru príznaky poranení už odzneli a dá sa povedať, že poškodený mohol byť v takom stave, ako pred vznikom poranení. S prihliadnutím k tomu, že v dobe incidentu mal poškodený 68 rokov, jeho telesná konštrukcia a celkovo fyzická aktivita nezodpovedá tomu, aby mal mierne zdatný mladší človek z neho obavu, že mu poškodený ublíži. Znalec vylúčil, že by sa poškodený zachytil za košeľu pri preliezaní cez plot, lebo by musel visieť na plote a gombíky na košeli by povolili. Znalec tiež vylúčil vznik poranení pádom paliet alebo kladiva na hlavu poškodeného, pretože tie by spôsobili vážnejšie zranenia. Podľa znalca teoreticky tržná rana na temene hlavy by mohla vzniknúť pádom na hrable, ale lokalizácia poranenia poškodeného tomu nenasvedčuje. Tržná rana na hlave mohla byť spôsobená rukou.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul aj znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria

MUDr. E. E., ktorý vo vzťahu k duševnému stavu obžalovaného vypracoval v prípravnom konaní znalecký posudok č. 4/2021, na záveroch ktorého zotrval aj vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní. Ako znalec vo výpovedi uviedol, vychádzal zo spisového materiálu a mal k dispozícii aj znalecký posudok MUDr. J. vypracovaný k predošlému trestnému činu. V znaleckom posudku dospel

k záveru, že u obžalovaného sa nejedná o duševné ochorenie, avšak dajú sa predpokladať určité problémové osobnostné rysy a tiež je tam zistená závislosť na alkohole, kde podľa jeho názoru ide o rozmedzie medzi II. a III. vývinovým štádiom. V čase skutku sa jednalo o intoxikáciu alkoholom v úrovni strednej ťažkej opitosti. Znalec sa tiež vyjadril k jednotlivým štádiám závislosti a ich prejavom. U obžalovaného bola zistená prítomnosť alkoholu v dychu. Obžalovaný sám uviedol, že v ten deň pil alkohol približne od 17.00 hod.

a keďže bol v danom čase s takou koncentráciou alkoholu po zadržaní, dá sa usúdiť, že v čase skutku mohol mať vyše 2 promile. Teda vypil množstvo alkoholu tomu zodpovedajúce

a z toho znalec usúdil na zvýšenú toleranciu, keď obžalovaný dokázal fungovať s takýmto množstvom alkoholu. Potom je tu podľa znalca kritérium, ktorým je užívanie alkoholu obžalovaným napriek tomu,

že už v minulosti sa dostal do problémov, na ktorých mal alkohol svoj podiel. Na základe týchto pozitívnych kritérií u obžalovaného diagnostikoval závislosť ako takú. Potom závažnosť určil tak, že nejaké ostré ohraničenie medzi fázami nie je celkom možné určiť. Ak by boli jasné príznaky fyzické poškodenia organizmu, dalo by sa hovoriť, že ide o jasnú III. fázu. Obžalovaný nie veľmi akceptuje svoju závislosť a nemá jasno, ako by sa mal k tomu postaviť. Pri hodnotení stupňa závislosti znalec vychádzal z Jellinekovej stupnice, ktorá hovorí o štádiách závislosti, stupnica MKCH nepojednáva o štádiách závislosti. Jellinekova stupnica je podľa znalca všeobecne akceptovaná, ale je pravda, že sú aj iné stupnice. Podľa znalca môže obžalovaný na rozhraní II. a III. stupňa závislosti pokojne fungovať v nejakom zamestnaní, v škole a pod. U obžalovaného zistil paranoidné a nepriateľské nastavenie, ako keby obžalovaný žil s pocitom, že mu ľudia chcú uškodiť, hoci na základe jedného vyšetrenia to nemôže s istotou tvrdiť. Pokiaľ sa jedná o vplyv alkoholu na vplyv osobnosti, tak znalec uviedol, že alkohol nie je príčinou toho, že obžalovaný má určité nastavenie a určité povahové zvláštnosti. Požívanie alkoholu obžalovaným môže mať negatívny vplyv na prejavy poruchy osobnosti a môže viesť k zhoršeniu sebaovládaniu.

Vo vzťahu k paranoidným rysom znalci pozorujú, že človek sa mení, ak človek pije. Podľa znalca obžalovaný môže trpieť iba miernou pamäťovou poruchou. Mohol si teda zapamätať udalosti daného večera. To, že obžalovaný nemá vo väzbe neprekonateľné abstinenčné príznaky, to ešte podľa znalca nedokazuje, že netrpí závislosťou.

Zo záveru znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2020/2395, ktorého obsah súd na hlavnom pojednávaní prečítal vyplýva, že na hrabliach poškodeného zaistených na mieste činu neboli zviditeľnené žiadne upotrebitelné daktyloskopické stopy. Preto sa nedali porovnať s daktyloskopickými otlakami obžalovaného a poškodeného.

Z obsahu znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2020/2395 vyplýva, že na porisku hrabí a na tráve, z ktorých bolo odobraté biologické stopy, bola zistená prítomnosť DNA poškodeného G. E.. Na hrabliach sa nachádzala aj DNA inej, nezistenej osoby.

Z úradného záznamu o obmedzení osobnej slobody obžalovaného vyplýva, že táto mu bola obmedzená dňa 23.09.2020 o 22.40 hod. Hliadka KUPON 108 vykonávajúca nočnú službu v zložení U. V. a L. J. bola v čase o 19.50 hod. vyslaná na preverenie oznámenia, kde oznamoval E. B., že mu niekto chodí po pozemku a páchatel' sa nachádza na mieste. V čase o 20.00 hod. sa hliadka dostavila na adresu L. XX, F. Q.. Na adrese sa nachádzali dve osoby, pričom jedna držala druhú na zemi. Potom, čo hliadka prišla na miesto zistila, že osoba, ktorá ležala na zemi bola viditeľne zranená a mala tržnú ranu nad ľavým okom a tržnú ranu v oblasti temena hlavy. Následne hliadka zavolała na linku 155 a privolała zranenému RZP. Zraneného hliadka stotožnila ako poškodeného a druhú osobu ako obžalovaného. Obžalovaný uviedol, že je majiteľom pozemku a pred tromi mesiacmi mu niekto vykradol stodolu. Pretože toho dňa videl, ako mu niekto chodí po pozemku, myslel si, že sa zlodej vrátil. Potom, čo na osobu skríkol, tá začala utekať a on utekal za ňou. Počas toho si všimol, že neznáma osoba drží v ruke palicu. Niekde uprostred dvora osobu dobehol a tá sa na neho zahnila palicou. Obžalovaný sa začal brániť. Počas súboja si všimol, že osoba je jeho sused - poškodený. Ten sa snažil ujsť cez plot na svoj pozemok po rebríku ale obžalovaný ho stiahol dole a držal ho až do príchodu polície. K zraneniam poškodeného obžalovaný uviedol, že si ich poškodený spôsobil sám. Poškodený uviedol, že asi o 19.30 hod. išiel na susedný pozemok, ktorého majiteľmi je obžalovaný a jeho synovec, od ktorého mal písomné povolenie, že na pozemok môže vstúpiť a zdržiavať sa na ňom. Nakoľko majú spoločný betónový základ na plot, poškodený chcel tento základ prikryť, aby nepraskol. Počas toho k nemu prišiel poškodený a začal ho udierať, na čo on spadol na zem, kde ho začal obžalovaný kopať. Počas celého útoku mu obžalovaný kričal, že ho zabije. Na miesto bol vyslaný kriminalistický technik a asi o 20.00 hod. prišla RZP a dcéra poškodeného F. G.. Obžalovaný bol v čase 22.40 hod. obmedzený na osobnej slobode.

Zo záznamu o dychovej skúške vykonanej u obžalovaného dňa 23.09.2020 o 21.42 hod. vyplýva, že obžalovanému bola zistená prítomnosť alkoholu v dychu v množstve 0,64 mg/l vydychovaného vzduchu. Dňa 24.09.2020 o 07.59 hod. už u obžalovaného vykonanou dychovou skúškou nebola zistená prítomnosť alkoholu v dychu.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní prečítal obsah zápisnice o ohliadke miesta činu

na ulici L. XX, F. Q., ktorá bola vykonaná dňa 23.09.2020 od 21.40 hod. do 22.40 hod. Z ohliadky vyplynulo, že sa jedná o pozemok s hospodárskou budovou a starším rodinným domom. Na pozemok sa dá dostať z ulice cez kovovú bránu, kde na ľavej strane je záhrada. Na tráve na ploche asi 2,4 metra vo vzdialenosti asi 4,1 metra napravo od rodinného domu sa nachádza asi 10 krvných stôp, ktoré boli zaistené na vatovú tyčinku. Naľavo smerom k stene rodinného domu sa nachádza šiltovka bielej farby, na ktorej sa nachádza tekutina červenej farby. Od steny domu vo vzdialenosti 2 metre sa nachádza krvná stopa a okuliare. Za týmto smerom k susednému plotu sa nachádzajú 3 krvné stopy, pričom jedna krvná stopa je na múre plotu. Naľavo asi vo vzdialenosti 1,5 metra sa nachádzajú hrable o dĺžke 78 cm, zaistené ako vecná stopa. Vedľa hrablí sa nachádza opretý drevený rebrík o výške 110 cm a šírke 43 cm. Z ohliadky bola vyhotovená fotodokumentácia, ktorá zachytáva jej priebeh a ktorá pozostáva z 31 farebných fotografií. Túto súd na hlavnom pojednávaní oboznámil, pričom obžalovaný k fotografii č. 27 uviedol, že je na nej vidno gumu založenú tehliami a nie je ani vymenená a plot neumožňuje, aby bolo možné vidieť tú gumu.

Zo zápisnice o prehliadke tela vyplýva, že dňa 24.09.2020 o 14.00 hod. bola vykonaná prehliadka tela obžalovaného E. B., ktorej sa podrobil dobrovoľne a pri ktorej bola fotograficky zadokumentovaná pravá ruka - predlaktie a zápästie z vonkajšej strany a ľavá ruka - lakeť a obe dlane z hornej strany. Súčasťou zápisnice je aj 7 farebných fotografií zachytávajúcich celé telo obžalovaného, resp. jeho ohliadané časti, ktoré súd oboznámil na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný k tomuto dôkazu uviedol, že na fotografii č. 3 vidno začínajúce opuchy a modriny a keby nenastavil ruky, tak by hrablami dostal úder do hlavy. Na fotografii č. 5 je vidno opuchnuté zápästie a na fotografii č. 6 je vidno opuchnutý lakeť. Opatrovníčka poškodeného uviedla, že zranenia obžalovaného a poškodeného sú svojim rozsahom neporovnateľné.

Súd tiež oboznámil lekárske správy poškodeného, z ktorých vyplýva priebeh liečenia a rozsah zranení poškodeného. Z lekárskej správy MUDr. L. P. vypracovanej dňa 23.09.2020 o 23.38 hod. vyplýva, že poškodený bol vyšetrený a uviedol, že ho napadol sused, kopal ho do hlavy a do krku. Lekárka zistila udretie hlavy a krku, pomliaždenie tváre, zlomeninu očnice vľavo, početné tržné rany na hlave a na tvári, krvácanie z nosa, pomliaždenie dutiny ústnej, bolesti kostrče a početné škrabance na tele. Úraz hodnotila ako ťažký s liečením v dĺžke asi 1 mesiac vyžadujúci si práceneschopnosť a ústavnú liečbu.

Sociálna poisťovňa oznámila, že poškodený G. E. nie je prihlásený na sociálne poistenie a v súvislosti so zranením, ktoré utrpel dňa 23.09.2020 mu nebolo vyplatené nemocenské. Preto sa ako poškodený nepripojili k trestnému konaniu a neuplatnili si náhradu škody. Súd tiež oboznámil obsah písomného uplatnenia nároku na náhradu škody poškodenou Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, v ktorej podrobne vyčíslili jednotlivé položky nákladov uhradených poskytovateľom zdravotnej starostlivosti za zdravotnú starostlivosť, ktorú poskytli ich poistencovi - poškodenému G. E. v súvislosti s jeho zraneniami, ktoré utrpel dňa 23.09.2020. Celková suma liečebných nákladov predstavuje 1.117,30 Eur a túto si ako škodu poškodená zdravotná poisťovňa uplatnila v trestnom konaní. Poškodený G. E. si uplatnil nárok na náhradu škody v celkovej výške 4.395,63 Eur, ktorá pozostáva z bolestného vyčísleného znalcom MUDr. X. vo výške 3.974,88 Eur, zo sumy 295,- Eur, ktorú uhradil za nákup nových okuliarov (rám a sklá), ktoré mu poškodil obžalovaný, ďalej zo sumy 73,- Eur, ktorú doplácal za lieky a zo sumy 52,75 Eur, ktorú tvoria náklady na cestovné na lekárskej ošetrovanie. K materiálnej škode predložil cestovné lístky a pokladničné doklady svedčiace o nákupe liekov a okuliarov.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní v rámci dokazovania prečítal obsah povolenia na opravu podmurovky plotu, z ktorého vyplýva, že Ing. F. F., ako väčšinový vlastník (4/6- tiny) s parcelným číslo XXX, XXX V. F. Q. na ulici L. XX/XX týmto povolil susedovi G. E. opravu podmurovky plotu v F. Q., L. XX. Na povolení je uvedený dátum 16.09.2020 a je podpísaný D.. F. F. a G. E.. K tomuto dôkazu obžalovaný uviedol, že je to falošné povolenie, on také povolenie nevystavil a z fotodokumentácie je zrejmé, že tam žiadna podmurovka nie je.

Z čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. XXX, katastrálneho územia Malý Slavkov vyplýva, že na tomto liste vlastníctva je zapísané vlastnícke právo k parcele č. XXX - zastavané plochy a nádvoría, pričom obžalovaný E. B. je podielovým spoluvlastníkom tejto parcely v rozsahu 2/6 - tiny a D.. F. F. je podielovým spoluvlastníkom v rozsahu 4/6 - tiny.

Zo vstupnej prehliadky vykonanej u obžalovaného lekárom Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov MUDr. F. Š.A. dňa 28.09.2020 bola zistená modrina na ľavom lakti a modrina na ľavom predlaktí. Modriny si nevyžadovali lekárske ošetrenie.

Súd aj bez návrhu strán trestného konania oboznámil obsah úradného záznamu spísaného dňa 25.09.2020 príslušníčkou Obvodného oddelenia PZ Kežmarok npor.

Mgr. D. Š., z ktorého vyplýva, že dňa 25.09.2020 o 09.00 hod. sa na OO PZ Kežmarok dostavila svedkyňa F. G., ktorá samostatne a dobrovoľne priniesla a odovzdala npor. Š. 3 kusy farebných fotografií, na ktorých je odfotografovaný poškodený G. E., a to priamo po skutku, ktorý sa stal dňa 23.09.2020, kde ho mal fyzicky napadnúť obžalovaný. Fotografie boli vyhotovené priamo F. G.. Pretože z obsahu úradného záznamu bolo zrejmé, kto, kedy a kde uvedené fotografie vyhotovil, súd tieto fotografie oboznámil na hlavnom pojednávaní a zahrnul ich

do dôkazov, ktoré bral do úvahy pri rozhodovaní v prejednávanej trestnej veci. K týmto fotografiám obžalovaný uviedol, že tieto zranenia nemohol poškodenému spôsobiť on ale spôsobil si ich sám poškodený, keď bol v šope alebo v okolí šopy.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní oboznámil obsah CD nosiča a to prehraním jeho obsahu pozostávajúceho z troch nahrávok na tiesňovú linku 158, ako aj prepis týchto nahrávok, ktorý je totožný s ich zvukovým obsahom. Prvé volanie sa uskutočnilo o 19.42 hod., druhé volanie o 19.48 a tretie volanie o 19.54 hod. Z obsahu uvedených telefonických hovorov je zrejmé, že na tiesňovú linku volal obžalovaný, ktorý uviedol, že v záhrade zachytil človeka, zadržal ho a oznámil adresu miesta. V pozadí počuť ešte jeden mužský hlas, ktorý oslovuje obžalovaného Lacko a o niečo ho prosí. K tomuto dôkazu obžalovaný uviedol, že ho poškodený prosil, aby ho pustil a nevolal políciu, že na to zabudnú. Podľa obžalovaného, kto má povolenie na vstup na pozemok, neuteká.

Zo správy Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov

zo dňa 11.01.2021 vyplýva, že obžalovaný sa počas výkonu väzby správa slušne a disciplinovane, pokyny a príkazy vyplývajúce z ústavného poriadku plní a režim dňa dodržiava. K príslušníkom a zamestnancom ústavu sa správa slušne. Disciplinárne odmenený a ani potrestaný nebol. Od 22.12.2020 je zaradený na prácu v kuchyni. Z pracovného posudku Z. X., T.Q. vyplýva, že obžalovaný je v ich nemocnici zamestnaný od 01.08.2018 ako sanitár. Svoju prácu vykonáva zodpovedne a svedomito, spolupráca s ostatnými zdravotníckymi pracovníkmi je bez problémov, dodržiava pracovnú disciplínu a vnútorné predpisy. Zo správy o povesti obžalovaného vypracovanej obcou F. Q. vyplývajú údaje o rodinných a majetkových pomeroch obžalovaného. Jeho správanie sa na verejnosti nebolo prerokúvané komisiou verejného poriadku. Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný nemá žiaden záznam o priestupkoch.

Z aktuálneho odpisu Registra trestov SR týkajúceho sa obžalovaného vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 4 krát súdne trestaný. Prvýkrát rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn.

7T 39/2007 zo dňa 17.12.2007 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, pričom obžalovaný sa v skúšobnej dobe osvedčil, čím sa na neho vo vzťahu k tomuto odsúdeniu hľadí, akoby nebol odsúdený. Ďalej bol obžalovaný odsúdený dňa 21.06.2016 cudzozemským súdom za trestný čin spočívajúci v hrubom nátlaku, šikanovaní, obťažovaní alebo útoku psychologického alebo emocionálneho charakteru. Posledné dva záznamy registra trestov predstavujú trestné konania vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 9T 79/2017 a 7T 137/2017. Oba tieto spisy súd pripojil a ich podstatný obsah na hlavnom pojednávaní aj oboznámil.

Zo spisu vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 9T 79/2017 vyplýva, že dňa 09.08.2017 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok obžalobu na obžalovaného E. B. pre skutok, ktorý právne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Rozsudkom č.k. 9T 79/2017 - 215 zo dňa 16.11.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.11.2017 bol obžalovaný E. B. uznaný vinným zo žalovaného prečinu, ktorého sa dopustil tak, že dňa 2.5.2017 v čase okolo 21.00 hod., po príchode do miesta trvalého bydliska na adrese Malý Slavkov, Lúčna

č. 112/32, okres Kežmarok, keď mal byť pod vplyvom alkoholických nápojov, začal kričať

na svoju matku T. B., nar. X.XX.XXXX, že jej dáva ultimátum, že ak k nim bude chodiť jej zať F. F., tak ju aj jej zaťa zabije, v dôsledku čoho, z obavy o svoj život a zdravie, sa T. B. zamkla v spálni, keďže tento

sa jej od roku 2006 viackrát vyhrážal, pod vplyvom alkoholických nápojov jej vulgárne nadával, pľul na ňu a v roku 2007 bol rozsudkom Okresného súdu Kežmarok 7T 39/2007 z 17.12.2007 uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil taktiež vo vzťahu k poškodenej T. B., pričom mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 13 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov a jeho konanie a agresívne správanie sa stupňovalo v posledných mesiacoch a to po návrate z cudziny v septembri 2016. Za to mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Okrem toho mu súd týmto rozsudkom uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 4To/9/2018 - 241 zo dňa 07.06.2018 odvolanie obžalovaného podané proti tomuto rozsudku zamietol. Okresný súd Rožňava uznesením č.k. 2Nt 3/2019 - 19 zo dňa 13.05.2019 zmenil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou uložené obžalovanému na formu ambulantnú. Výkon tohto ambulantného liečenia bol nariadený u lekárky MUDr. T. J.. Dňa 30.07.2019 MUDr. O. oznámil, že obžalovaný začal výkon ochranného liečenia v ich ambulancii. MUDr. G. O. písomným podaním doručeným súdu dňa 18.02.2021 navrhol ukončenie protialkoholického liečenia u obžalovaného E. B. z dôvodu, že tento abstínuje a liečeniu sa pravidelne podrobuje. Po zaslaní kópie obžaloby v prejednávanej trestnej veci a kópie znaleckého posudku z tejto trestnej veci vypracovaného znalcom MUDr. E., MUDr. O. písomným podaním zo dňa 22.04.2021 oznámil, že porušenie abstinencie mu nebolo známe, pričom poslednú kontrolu mal obžalovaný dňa 18.08.2020. Z tohto dôvodu netrvá na ukončení ochranného protialkoholického liečenia.

Zo spisu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 139/2017 vyplýva, že dňa 12.09.2017 podal prokurátor obžalobu na obžalovaného E. B. pre skutok, ktorý právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a tiež aj ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Rozsudkom č.k. 7T 139/2018 - 309 zo dňa 19.12.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.12.2018 bol obžalovaný E. B. uznaný vinným z toho, že dňa 2.9.2016 v čase asi o 21.00 hod.

v F. Q., okres Kežmarok, na rázcestí miestnej komunikácie smerujúcej na ulicu L., pod vplyvom požitého alkoholu, po predchádzajúcom slovnom rozhovore, napadol poškodeného G. E. tak, že ho udrel najmenej 3-krát päšťou

do oblasti tváre, poškodený G. E. po úderoch spadol do odtokového kanála pri ceste a keď sa snažil postaviť a vyškríabaať von z kanála, tak ho kopal do tela a bil rukami

do oblasti hlavy a tváre, čím takto poškodenému G. E. spôsobil zlomeninu očnénice vpravo (zlomenina vnútornej steny a spodiny pravej očnénice), trieštivú otvorenú zlomeninu nosa s posunom úlomkov, tržnú ranu pri koreni nosa, poranenie rohovky pravého oka (erózia), početné pomliaždenia tváre vpravo, pomliaždenia vlasatej časti hlavy vpravo (spánková časť, temenná časť) pomliaždenie ľavého ramena, pomliaždenie ľavého predlaktia, zranenia ľahké s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 5 týždňov, pričom súd tento skutok právne kvalifikoval v zmysle právnej kvalifikácie v podanej obžalobe. Súd vzhľadom na trest uložený v konaní vedenom pod sp. zn. 9T 79/2017 upustil od uloženia súhrnného trestu. Zároveň rozhodol o nárokoch na náhradu škody.

Súd odmietol návrh obhajcu obžalovaného na grafologické posúdenie povolenia

na vstup poškodeného na pozemok obžalovaného, ktorého účelom malo byť preskúmanie, či povolenie bolo vystavené v deň, ktorý je na ňom uvedený alebo neskôr. Z obsahu výpovedí D., F., F. G. a U. V. vyplýva, že svedkyňa F. G. týmto povolením disponovala dňa 23.09.2020 bezprostredne po skutku. Napokon aj z rozhodovacej činnosti súdu v iných veciach je zrejmé, že chemická analýza atramentu a papiera a z nej zisťovaný vek textu listiny je prakticky možná až s veľkým časovým odstupom. Podobne aj grafologická analýza textu vychádzajúca z prirodzených zmien písma je tiež založená na dlhom plynutí času počítanom na roky a nie na dni. Konfrontácia obžalovaného s poškodeným, ktorú navrhoval obžalovaný, nie je vzhľadom

na úmrtie poškodeného možná. Rekonštrukciu prípadu vzhľadom na množstvo vykonaných dôkazov nepovažoval súd za potrebnú, pretože skutkový dej je možné ustáliť aj bez nej a navyše úmrtím poškodeného by rekonštrukcia bola neúplná. Preto súd aj tento návrh obžalovaného odmietol. Je zrejmé, že na rifliach obžalovaného sa nachádza zaschnutá krv. Je tiež zrejmé, že poškodený silno krvácal. Preto súd nepovažoval za nutné analýzou stôp krvi na rifliach obžalovaného zistiť, komu patrí krv, ktorá sa tam nachádza. Pre priebeh skutku a jeho právne posúdenie nie je podstatné, či krv patrí poškodenému, čo je vzhľadom na rozsah krvácania poškodeného a početnosť krvných stôp na rifliach obžalovaného pravdepodobné, alebo sa tam nachádza aj krv obžalovaného z jeho nosa.

Súd tiež nevykonával dôkaz oboznámením lekárskej správy o príčine úmrtia poškodeného G. E., ktorý navrhoval obhajca obžalovaného za účelom preskúmania príčinnej súvislosti úmrtia poškodeného s konaním obžalovaného, nakoľko opatrovníčka zomrelého poškodeného - jeho dcéra F. G. nesúhlasila so sprístupnením tejto zdravotnej dokumentácie poškodeného G. E..

Súd vykonal všetky dôkazy, ktoré navrhli strany trestného konania a ktoré sám považoval za potrebné vykonať na ustálenie skutkového stavu tak, aby mohol spoľahlivo rozhodnúť o tom, aký skutok sa stal, či je tento skutok trestným činom a ak áno, akým, či tento skutok spáchal obžalovaný a či je obžalovaný za tento skutok trestne zodpovedným. Okrem toho vykonal aj dôkazy vo vzťahu k uloženiu trestu, náhrady škody a ochrannému opatreniu, ktorého uloženie navrhla prokurátorka v podanej obžalobe. Súd pritom vyhodnocoval všetky dôkazy jednotlivo ale zároveň všetky informácie z nich vyplývajúce hodnotil aj vzájomnej súvislosti a kontexte, ktoré spoločne vytvárajú.

Z vykonaného dokazovania, najmä z výpovedí obžalovaného E. B. a poškodeného G. E. vyplýva, že dňa 23.09.2020 v čase okolo 19.43 hod. došlo na pozemku nachádzajúceho sa na ulici L. XX v obci F. Q. k fyzickému konfliktu medzi obžalovaným, ktorý je v zmysle zápisu na liste vlastníctva podielovým spoluvlastníkom pozemku a jeho susedom - poškodeným G. E., ktorý sa v tom čase nachádzal na pozemku obžalovaného. Oba aktéri konfliktu (nikto iný nebol jeho priamym svedkom) však vo svojich výpovediach prezentovali dve úplne rôzne verzie udalostí, ku ktorým malo dôjsť. Obžalovaný E. B. vypovedal, že v ten večer prišiel na pozemok, keď v šere pri šope zbadal jemu neznámu osobu, na ktorú zavolať, kto to je a táto osoba začala utekať oproti nemu a napadla ho. Táto verzia obžalovaného prezentovaná na hlavnom pojednávaní sa však nezhoduje s verziou, ktorú uviedol privolaným policajtom a ktorý ju zachytil do záznamu o obmedzení jeho osobnej slobody, a to, že táto osoba najprv utekala za pred ním, on utekal za ňou a až potom sa otočila a začala ho biť. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že ho táto, vtedy jemu neznáma osoba, začala biť palicou, na čo sa on bránil tým, že dvihol pred seba ruky, aby nedostal úder do hlavy a tak údery smerovali do predlaktia. Celkovo ho táto osoba takto palicou udrela päťkrát, potom sa začali spolu biť a spadli na zem. Až počas výsluchu na hlavnom pojednávaní na otázky prokurátorky o priebehu bitky uviedol, že táto osoba ho bila päťami do tváre, v rukách mala palicu, ktorú si počas bitky prehadzovala z jednej ruky do druhej. On sa s touto osobou bil na zemi, kedy sa ona opäť pokúšala ujsť. Obžalovaný ju znova zadržal a zvalil na zem, kedy mu táto osoba povedala, že je poškodený, ktorého však už predtým spoznal podľa hlasu. Celkovo sa mali biť na trikrát, obžalovaný ho stále stiahol na zem a poškodený sa pokúšal utiecť a prejsť cez rebrík na svoj pozemok ale obžalovaný ho stále stiahol a zadržoval až do príchodu polície, ktorú volal opakovane trikrát. Pritom mu mal poškodený dvakrát až trikrát udrieť päťou do tváre, na čo sa mu pustila krv z nosa ale krvácanie zastavil, keď prišli policajti a utrel si krv do trávy. Po príchode policajtov poškodeného pustil a ten za použitia rebríka prešiel na druhú stranu plotu na svoj pozemok. Počas celej doby mu poškodený nehovoril o povolení na opravu plotu, z čoho obžalovaný usúdil, že také povolenie nemal a dôvodom jeho pobytu na jeho pozemku bola krádež vecí z jeho šopy.

Uvedená verzia udalosti sa však nezhoduje s verziou udalostí toho večera, ktorú vo svojich výpovediach v prípravnom konaní opísal svedok - poškodený. Napriek tomu, že obe výpovede svedka - poškodeného z prípravného konania na prvý pohľad pôsobia chaoticky, je možné z nich jednoznačne vyčítať podrobný obraz udalostí tohto večera. Súd zdôrazňuje, že oba výpovede sú konzistentné, bez rozporov (na rozdiel od výpovedí obžalovaného s rozpormi, na ktoré súd neskôr poukáže) a poskytujú ucelený obraz udalostí, ktoré sa večer dňa 23.09.2020 odohrali na pozemku obžalovaného. Poškodený vypovedal, že v ten večer prešiel cez rebrík na pozemok obžalovaného a to za účelom opravy betónového základu spoločného plotu s tým, že na takýto vstup mal povolenie od väčšinového vlastníka nehnuteľnosti Ing. F. F., ktorý mu ho podpísal dňa 17.09.2020 a ktorého obsah súd na hlavnom pojednávaní oboznámil. Keď uložil čiernu lepenkovú gumu na betónový podklad a založil ju tehliami (čo vidno aj na fotodokumentácii z miesta činu vyhotovenej pri jeho ohliadke - fotografie 23 až 31), odpratal náradie za svoju stranu plotu a ešte chcel na pozemku obžalovaného pohrabať trávu po svojej činnosti. Uvedené vysvetľuje, prečo sa na pozemku po skutku našli hrable a spochybňuje verziu obžalovaného o úmysle poškodeného kradnúť. Ako bol otočený chrbtom, niekto ho schytil zozadu za golier košele, stiahol na zem a on zistil, že je to obžalovaný, ktorého dobre pozná od detstva. Tento ho bil a kopal do rôznych častí tela, škrtil, vulgárne mu nadával a vyhrážal sa mu zabitím a tým, že dokončí to, čo začal minule. Pri tomto útoku, ktorý poškodený opísal ako intenzívny, sa už nevládal brániť a na chvíľu stratil vedomie. Opakovane sa pokúšal ujsť a prosil obžalovaného, aby prestal, ale podľa poškodeného

obžalovanému robilo dobre, keď ho mohol takto biť. Obžalovaný zavolať policajtov, po príchode ktorých sa poškodenému podarilo ujsť na druhú stranu plotu na svoj pozemok. Poškodený uviedol, že bol zmätený, v šoku, mal dotrhanú košeru a krvácal. V sanitke, ktorú privolali policajti sa povracal. Uvedenú verziu udalostí poškodený uvádzal tak svojej dcére F. G. ako aj zasahujúcim policajtom a títo všetci ju tlmočili vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní.

Verzia poškodeného G. E. o priebehu a následkoch konfliktu medzi ním a obžalovaným je podporovaná všetkými ďalšími dôkazmi, ktoré súd vykonal, či už v podobe svedeckých výpovedí, výpovedí znalcov, listinných dôkazov a zodpovedá aj zásadám formálnej logiky, ktoré je nutné aplikovať pri posudzovaní príčinnej súvislosti medzi konaním a následkom. Naopak, verzia obžalovaného nielenže nie je podporená žiadnym dôkazom, ale všetky dôkazy svedčia proti tejto verzii a aj vnútorný obsah celého skutkového deja vo verzii obžalovaného má niekoľko rozporov. To núti súd vysloviť záver, že verzia obžalovaného nemohla byť skutočným skutkovým dejom ale je len obranou obžalovaného podávanou v snahe vyvinúť sa z konania, ktoré mu je kladené za vinu a tým zlepšiť svoje postavenie. V prvom rade nie je zrejmý motív, pre ktorý by poškodený G. E. išiel kraďnúť obžalovanému veci do jeho šopy (palety a kladivo). Nie je zrejmé, prečo by útočil na obžalovaného, ktorý je dospelým a fyzicky dobre disponovaným jedincem, schopným sa brániť útoku staršieho človeka vo veku 69 rokov, ktorý nielen podľa výpovede jeho dcéry F. G. ale aj podľa vyjadrenia znalca MUDr. X. trpel viacerými vážnymi diagnózami a nebol schopný vážneho fyzického útoku na inú osobu. Ťažko možno uveriť obžalovanému, že čakal, kým ho poškodený 5 krát udrie palicou (hrabľami) do predklatia a až potom by sa začal brániť. Ešte menej je uveriteľná verzia hraničiaca so scénami z tret'otriednych akčných filmov o tom, ako poškodený útočí na obžalovaného päťami do tváre a pritom si prekladá hrable z jednej ruky do druhej a strieda údery druhou voľnou rukou. To všetko za situácie, kedy bolo na mieste činu šero až tma, nepochybného zľaknutia sa poškodeného a jeho telesnej dispozície, keď je o hlavu nižší ako obžalovaný a o jednu generáciu starší, navyše trpiaci viacerými ochoreniami vrátane onkologického a slepoty na pravom oku. Ani prítomní policajti nepotvrdili verziu obžalovaného, ktorý si mal krv z nosa utrieť do trávy a tá mu už potom netiekla. Obaja vypovedali, že obžalovaný bol bez zranení. Nos navyše obžalovanému napriek ním spomínaným úderom päťou do tváre neopuchol a na tvári nemal obžalovaný ani pri prehliadke tela na polícii a ani pri vyšetrení v ÚVV Prešov žiadne zranenia. Obžalovaný si sám odporuje keď najprv tvrdil, že krv z nosa so utrel trávou po príchode policajtov a potom hneď na to tvrdil, že to, že mu tiekla krv z nosa si všimol, až keď ho policajti odvádzali na policajnú stanicu. Zranenia na predlaktí mohli byť zraneniami od poškodeného, ktorý sa bránil útoku ale sú to drobné poranenia, nevyžadujúce si liečbu a nezodpovedajúce intenzite a povahe údajného útoku zo strany poškodeného (3 krát päťami do tváre a 5 krát hrabľami do predlaktia). Aj z tohto dôvodu súd analýzu DNA z nohavíc obžalovaného nevykonal. To, že sa poškodený snažil ujsť je len pochopiteľné za situácie, že ho obžalovaný neustále napádal. Rovnako pochopiteľné je aj to, že poškodený pri tak intenzívnom a dlhotrvajúcom útoku na jeho osobu fyzického a slovného charakteru, ktorý u neho prirodzene spôsobil šok a zmätenosť, potvrdzovanú policajtm J. a V. ako aj svedkyňou G., obžalovanému nepovedal, že má povolenie od synovca obžalovaného na vstup na pozemok. Uvedené vzhľadom na okolnosti a následky útoku obžalovaného nemožno považovať za dôvod na vyslovenie záveru, že povolenie na opravu podmurovky bolo sfaľované alebo podpísané dodatočne. Navyše obaja zasahujúci policajti vypovedali, že poškodený im existenciu povolenia spomínal okamžite po ich príchode na miesto. Obžalovaný si sám odporuje, keď tvrdí, že poškodený mal celý čas v rukách hrable, bol na zemi a zároveň ho bil päťami. Uvedené je len ťažko prakticky predstaviteľné a uskutočniteľné. Aj znalec MUDr. X. uviedol, že poškodený nebol vzhľadom na svoj vek a zdravotný stav schopný účinného útoku a už vôbec nie tak fyzicky náročného, ako je opísaný obžalovaným.

V neposlednom rade je verzia poškodeného potvrdzovaná, a verzia obžalovaného vyvracaná aj znaleckým posudkom vypracovaným znalcom MUDr. L. X., ktorý vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní na závery znaleckého posudku odkázal. Znalec písal jednotlivé zranenia, ktoré utrpel poškodený G. E. tak, ako sú tieto uvedené v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku. Z hľadiska mechanizmu zodpovedajú poranenia tomu, že vznikli mechanizmom tupej pôsobiacej sily, ktorá zasiahla poranenú časť tela. Hlava poškodeného bola zasiahnutá opakovanými údermi, čo mohlo spôsobiť jednak tržno-zmliaždenú ranu na temene hlavy a zlomeninu očné vľavo, tržné rany v oblasti ľavého oka a krvácanie z nosa. Týmto mechanizmom mohol vzniknúť aj otras mozgu. Z medicínskeho hľadiska nie je možné jednoznačne určiť, či vznikli údermi päťou alebo kopnutiami, čo len potvrdzuje, že sa tak mohlo stať oboma spôsobmi, čo zodpovedá výpovedi poškodeného o súbežnom kopaní a údermi

päšťou. Pomliaždenie krku sa prejavilo dvomi krvnými podliatinami, ktoré idú kolmo na krk, vytvárajú škrtiaci pás, čo ale nezodpovedá škrteniu rukou. Toto poranenie mohlo podľa názoru znalca vzniknúť tak, že obžalovaný chytil poškodeného zozadu za golier košele, stočením goliera a jeho pritiahnutím mu spôsobil výsledný efekt na koži, čo opäť potvrdzuje výpoveď poškodeného o škrtení zozadu tak, že nemohol dýchať. Pomliaždenie hrudníka a chrbta sa u poškodeného prejavilo odreninami a krvnými podliatinami, ktoré tiež mohli vzniknúť kopaním do tejto časti tela. Tieto zranenia tiež mohli vzniknúť aj nárazom o tvrdý predmet, resp. tuhý podklad, a teda ako uviedol poškodený, keď s ním obžalovaný hádzal o zem „ako s handrou“. Podvrtnutie členka mohlo vzniknúť chybným dostúpením na ľavú dolnú končatinu keď bol poškodený na rebríku a obžalovaný ho strhol dole a taktiež pri vzájomnom konflikte oboch účastníkov chybným došliapnutím. Pomliaždenia ľavého predkolenia mohlo vzniknúť tupým úderom, napr. kopnutím alebo tiež nárazom o tupý predmet. Znalec jednoznačne uviedol, že rozsah, početnosť poranení ako aj ich rozloženia po celom tele od hlavy až po členok nezodpovedajú tomu, čo vo výpovedi uvádza obžalovaný, čiže to, že poškodený spadol sám. Znalec jednoznačne vyvrátil verziu obžalovaného o samopoškodení zdravia poškodeného pri preliezaní rebríka alebo pri nezavinenom páde na zem alebo pri tom, ako mali na neho padnúť palety alebo kladivo. Zranenia poškodeného vznikli údermi alebo kopancami inej osoby. V tomto prípade aj na základe vyššie uvedených dôkazov súd ustálil, že tou osobou, ktorá zranenia poškodenému spôsobila bol obžalovaný, ktorý nebol v tomto konflikte ten, čo sa bránil ale naopak bol útočníkom a pôvodcom zranení poškodeného. Iná príčina vzniku zranení alebo ich spôsobenie inou osobou je vylúčené.

Autentickosť zranení poškodeného z časového hľadiska vyplýva z troch fotografií, ktoré vyhotovila jeho dcéra - svedkyňa F. G. zhruba 10 minút po jej príchode na miesto činu a ktoré na druhý deň po ich vyvolaní predložila polícii. Z týchto fotografií je zrejme rozsiahle zakrvácanie v oblasti hlavy poškodeného, najmä tváre s dominantným zranením ľavého oka. Uvedené zranenia opísali aj svedkovi J.Á. a V., ktorí po príchode na miesto činu uviedli, že poškodený G. E. bol zranený, silno krvácal a bol zmätený. Aj to bolo dôvodom, prečo svedok V. chcel, aby si poškodený sadol a zavolať RZP. Pri tomto rozsahu viditeľných zranení je len ťažko možno uveriť obžalovanému, že zranenia na poškodenom nevidel, keď ich po príchode okamžite za tých istých svetelných podmienok videli na poškodenom zasahujúci policajti. Ďalšia z verzií obžalovaného o tom, že poškodený si zranenia spôsobil pred jeho príchodom pri šope sám, ako kradol a s týmito zraneniami, ktoré si vyžiadali hospitalizáciu a následnú práceneschopnosť v trvaní 40 dní by útočil na fyzicky dobre disponovaného obžalovaného, je len ťažko uveriteľná, najmä ak si uvedomíme, že poškodený na pravé oko nevidel už dlhú dobu a ľavé oko mal silno zakrvácané, teda musel byť v tom čase prakticky slepý, čo potvrdil aj znalec MUDr. X.. Slepý a ťažko zranený starý človek len ťažko mohol efektívne s nejakou nádejou na úspech útočiť na obžalovaného, ktorý by si pritom nevšimol žiadne poranenia. Aj znalec konštatoval, že aj po prepustení z nemocnice, bol poškodený dlhší čas odkázaný na opateru. Z rozsahu zranení tak, ako vyplývajú z lekárskej správ, z uvedených troch fotografií ako aj z posudku a výpovede znalca MUDr. X. je zrejme, že tento útok obžalovaného smeroval na hlavu a do oblasti krku poškodeného, čo podľa znalca predstavuje ohrozenie životne dôležitého orgánu akým je mozog.

Pokiaľ sa jedná o obranu obžalovaného spočívajúcu v tom, že nesedia časy volaní, tie z prepisu volaní na tiesňovú linku vyplývajú úplne presne a že sa údajne nezhodujú s časmi, ktoré udával poškodený alebo svedkovia, je podľa názoru súdu len drobným detailom, ktorý nemá vplyv na podstatu skutku alebo na jeho právnu kvalifikáciu. Obaja zasahujúci policajti uviedli, že na miesto činu prišli okolo 20.00 hod. a nie je ambíciou súdu na minútu presne zisťovať čas útoku. Pokiaľ sa jedná o obžalovaným deklarované splnenie podmienok nutnej obrany v zmysle § 25 Trestného zákona, súd už na základe vyššie uvedených dôkazov ustálil, že obžalovaný bol útočníkom a nie osobou, ktorá sa útoku bránila. Aj keby tomu tak bolo, ako tvrdí obžalovaný, v danom prípade vzhľadom na rozsah zranení poškodeného a následky, ktoré obžalovaný poškodenému spôsobil, nemožno hovoriť o splnení podmienky primeranosti obrany voči útoku, a teda v zmysle § 25 ods. 2 Trestného zákona by nešlo o nutnú obranu.

Zo zvukového záznamu všetkých troch volaní obžalovaného na tiesňovú linku 158 počuť hlas, ktorý pravdepodobne patrí poškodenému a ktorý prosí obžalovaného. Z uvedených volaní však nevyplýva to, čo tvrdí obžalovaný, že ho poškodený prosil, aby nevolal políciu, že to nechajú tak. Súd verí výpovedi poškodeného, že prosil obžalovaného, aby ho pustil ale nie preto, aby sa vyhol príchodu polície ale aby útok obžalovaného nepokračoval a on mohol odísť na svoju časť pozemku. Telefonáty na tiesňovú linku 158 ani nepotvrdili verziu obžalovaného, že počas telefonátu ho poškodený, ktorý mal byť na zemi, udräl päšťou

do nosa a vtedy sa mu pustila krv. V telefonátoch to obžalovaný nespomína a ani nijako

na úder nereaguje, čo vylučuje, aby k tomu k úderu takto došlo. Pokiaľ sa jedná o písomný súhlas synovca obžalovaného, ktorým ako podielový spoluvlastník nehnuteľnosti s väčšinovým podielom udelil poškodenému súhlas so vstupom na jeho pozemok za účelom opravy podmurovky plotu, súd považuje obžalovaným nastolený problém s platnosťou tohto súhlasu alebo s charakterom stavby za zástupný a nepodstatný pre rozhodovanie súdu v tejto trestnej veci. Pre komplexnosť posúdenia všetkých otázok prejednávanej trestnej veci, ktorá je v súlade s požiadavkou preskúmateľnosti rozsudku a tým aj práva obžalovaného na obhajobu, súd uvádza predbežné právne posúdenie spočívajúce v tom, že každý z podielových spoluvlastníkov môže nakladať v bežných veciach s nehnuteľnosťou aj bez súhlasu druhého spoluvlastníka. Bežnou vecou súd považuje aj vstup poškodeného na pozemok za účelom opravy plotu, ktorý je v jeho vlastníctve. Preto nebol potrebný súhlas obžalovaného, ako druhého spoluvlastníka a ani oznámenie tohto súhlasu obžalovanému. Technický pojem, či sa jedná o podmurovku alebo betónový základ plotu alebo o niečo iné nerobí súhlas, ako jednostranný právny úkon nezrozumiteľným právnym úkonom, pretože obom dotknutým subjektom súhlasu bolo zrejmé, čo bude predmetom prác a od subjektov súhlasu nemožno požadovať, aby presne odbornou terminológiou stavebného charakteru definovali predmet opravy pod hrozbou neplatnosti zmluvy. Preto súd tento súhlas považuje za platný. Aj keby bol neplatný, ako to tvrdí obžalovaný, neexistencia súhlasu alebo jeho neplatnosť ho žiadnym spôsobom nezbavuje viny za spáchaný trestný čin a ani túto jeho vinu nejako nezoslabuje a ani jeho konanie neospravedľuje. Obžalovaný, ak aby aj súd pripustil, že sa domnieval, že na jeho pozemku je zlodej, nebol nikdy a za žiadnym okolností oprávnený konať tak, ako mu je to kladené za vinu. Súd zdôrazňuje, že obžalovaný (a vyplýva to z charakteru a rozsahu zranení) v útokoch na poškodeného pokračoval, aj keď tento bol už bezvládný, stratil vedomie, vulgárne mu nadával, vyhrážal sa mu zabitím a tým, že dokončí to, čo minule nedokončil, čím narážal na skutok, za ktorý bol odsúdený v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 139/2017. Uvedené správanie obžalovaného len svedčí o tom, že od začiatku vedel, o koho ide, útok smeroval na poškodeného ako na konkrétnu osobu, ktorému sa vyhrážal zabitím a ujmu na zdraví, pričom útok zjavne smeroval na miesta (tvár a oko), na ktoré smeroval predchádzajúci útok zo dňa 02.09.2016. Ak by sa obžalovaný bránil útoku neznámeho páchatel'a, alebo toho by prichytil pri krádeži, bola by takáto forma obrany najmä spočívajúca vo verbálnych útokoch zabitím nelogická a aj fyzický útok zjavne neprimeraný. Na rozdiel od obžalovaného sa súd nedomnieva, že znalecký posudok vypracovaný MUDr. X. „nie je exaktnou vedou“, ako to tvrdí obžalovaný, práve naopak, poskytuje na základe medicínskych poznatkov dôležitý a ucelený obraz o zraneniach, ktoré po útoku obžalovaného utrpel poškodený a o následkoch, ktoré boli a ktoré tiež mohli byť týmto útokom spôsobené.

Konanie obžalovaného voči poškodenému je z odborného hľadiska zrozumiteľným na základe charakteristiky osobnosti obžalovaného podanou znalcom MUDr. E.. U obžalovaného zistil zmiešanú poruchu osobnosti, s plochšou emocionalitou, s paranoidnými rysmi a problémami vo vzťahovej oblasti. V opitosti zjavne vystupuje do popredia jeho hostilné- nepriateľské nastavenie voči okoliu. Obžalovaný aj poškodený mali dlhoročné spory, spory s obžalovaným mala aj jeho rodina, vrátane majetkových sporov. To všetko v kombinácii s alkoholom, ktorého množstvo v čase spáchania skutku znalec odhadol na 2 promile bolo spúšťačom agresívneho a možno povedať až brutálneho útoku obžalovaného na bezbranného poškodeného. O agresívnych prejavoch správania sa obžalovaného pod vplyvom alkoholu svedčí aj odsúdenie v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 9T 79/2017, kedy sa obžalovaný skutku dopustil voči svojej matke tiež pod vplyvom alkoholu, ktorý zjavne u neho odbúrava zábrany a zjavne ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou u neho nemalo žiaden vplyv.

Všetky dôkazy, ktoré súd vykonal a vyššie popísaným spôsobom vyhodnotil vyvracajú verziu obžalovaného, a naopak, jednoznačne a bez akýchkoľvek rozporov svedčia o tom, že obžalovaný pod vplyvom alkoholu zozadu fyzicky napadol poškodeného G. E., začal ho škrtiť, hodil ho o zem, kopal a udieral ho päťami do krku, hornej časti trupu, do oblasti hlavy a bránil poškodenému v snahe utiecť. Zároveň mu kričal, že ho zabije a že dokončí to, čo z minula nedokončil a prídje aj o druhé oko, čím spôsobil poškodenému G. E. zranenia opísané v znaleckom posudku a následne opísané v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku. Hoci sa jednalo o zranenia, pri ktorých dĺžka práceneschopnosti nepresiahla dĺžku 40 dní, teda nemali vzhľadom na svoju dĺžku povahu ťažkej ujmy na zdraví v zmysle § 123 ods. 4 Trestného zákona, útok obžalovaného jednoznačne smeroval na skelet lecky, ako životne dôležitý orgán, na oko, ako orgán zmyslového ústrojenstva (§ 123 ods. 3 písm. d) Trestného zákona), na krk vo forme úderov a škrtenia (aj keď len prostredníctvom košeľe), čím mohlo dôjsť k zamedzeniu prítoku krvi

do mozgu. To, že k zraneniam, ktoré by v zmysle § 123 ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona napĺňali povahu ťažkej umy na zdraví nedošlo, bola len náhoda ale úmysel obžalovaného smeroval k spôsobeniu ťažkých zranení. U tomto úmysle svedčí aj odkaz obžalovaného na svoje konanie, za ktoré bol vo vzťahu k podobnému fyzickému útoku na poškodeného odsúdený v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 139/2018 (dokončí to, čo začal minule), z čoho je zrejmý úmysel poškodenia druhého oka, na ktoré smerovali aj údery obžalovaného a ktoré aj bolo útokom najviac postihnutou časťou tela poškodeného (znalec za najzávažnejšie zranenie označil zlomeninu ľavej očné). Preto súd bez akýchkoľvek pochybností ohľadom jeho viny, uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku tak, ako bol tento skutok uvedený v obžalobe prokurátorky. Zároveň tento skutok právne kvalifikoval tak, ako ho právne kvalifikovala prokurátorka v podanej obžalobe, pretože aj túto právnu kvalifikáciu považuje za správnu, zákonnú a zodpovedajúcu zisteným skutkovým okolnostiam. Aj keď zranenia poškodeného svojim charakterom naplnili „len“ pojem ublíženia na zdraví, vzhľadom na už vyššie uvedené súd jeho konanie právne kvalifikoval ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle poškodenému spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví a spáchal taký čin na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, pričom nedošlo k dokonaniu trestného činu. Obžalovaný E. B. poznal poškodeného od detstva, vedel, koľko má rokov a musel vedieť o tom, že je z dôvodu veku a aj predchádzajúceho útoku na oko zraniteľnejší, a aj to bolo motívom jeho konania spočívajúceho v dlhodobom a intenzívnom útoku na osobu poškodeného, u ktorého predpokladal, že sa nebude schopný brániť tak, ako mladší a zdravý človek. Aj poškodený uviedol, že aj napriek tomu, že už nevládal, obžalovaný s ním hádzal ako s handrou. Preto je z pohľadu subjektívnej stránky trestného činu úmyselným zavinením vo forme priameho úmyslu pokrytá aj okolnosť vyššieho veku poškodeného, ktorý tak spĺňa pojem chránenej osoby v zmysle § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3 Trestného zákona. Vzhľadom na slovné vyhrážky zabitím a ujmu na zdraví, ktoré obžalovaný prezentoval voči poškodenému počas celého útoku, súd tento skutok tiež právne kvalifikoval aj ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný sa poškodenému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život a zdravie. Obžalovaný z hľadiska subjektívnej stránky konal v priamom úmysle, pretože chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je zdravie iného a záujem štátu na ochrane pred nebezpečnými formami vyhrážok /§ 15 písm. a) Trestného zákona/.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. V prospech obžalovaného E. B. súd nezistil žiadnu z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona. Naopak, v neprospech obžalovaného mu súd pričítal dve priťažujúce okolnosti, jednu podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona vo forme spáchania viacerých trestných činov (zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a zároveň prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona), hoci aj spáchaných v jednočinnom súbehu a druhú podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona s tým, že obžalovaný bol už v minulosti súdne trestaný, vrátane nepodmienečného trestu odňatia slobody, pri ktorom sa neuplatnilo zahľadenie odsúdenia zo zákona alebo rozhodnutím súdu /odsúdenia č. 3 a 4 odpisu registra trestov). Skutočnosť, že obžalovaný zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 Trestného zákona spáchal v štádiu pokusu, pri ukladaní trestu nič nemení na uplatnení trestnej sadzby uvedenej v Trestnom zákone pre tento zločin, ktorá je v odseku 2 od 5 rokov až 12 rokov, pretože v zmysle § 14 ods. 2 Trestného zákona je pokus trestného činu trestný podľa trestnej sadzby ustanovenej za dokonaný trestný čin. Pretože sa pokus ťažkej ujmy na zdraví svojou povahou a okolnosťami, ktorých k nemu došlo, veľmi priblížil k dokonanému trestnému činu podľa § 155 Trestného zákona (doba PN 40 dní a následky na zdraví poškodeného), súd aplikoval

pri rozhodovaní o treste základnú trestnú sadzbu uvedenú v § 155 ods. 2 Trestného zákona, z ktorej vychádzal pri ďalšej úprave trestnej sadzby podľa

§ 38 Trestného zákona a neaplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pretože na mimoriadne zníženie trestu z tohto dôvodu nevidel žiaden dôvod. Pretože obžalovaný spáchal dva trestné činy, za ktoré bol uznaný vinným, súd mu v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný a tým je zločin ublíženia na zdraví v jeho kvalifikovanej skutkovej podstate podľa § 155 ods. 2 Trestného zákona. Pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami 2:0, súd v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody upravenú v § 155 ods. 2 Trestného zákona o jednu tretinu a pri ukladaní trestu tak vychádzal z trestnej sadzby odňatia slobody od 7 rokov a 4 mesiace až do 12 rokov.

Z hľadiska osoby obžalovaného súd zistil, že tento je recidivistom, ktorého ani predchádzajúce odsúdenie za rovnaké trestné činy v konaniach vedených pod sp. zn.

7T 139/2017 a 9T 79/2017 na nepodmienečný trest odňatia slobody neodradili od pokračovania v rovnakej trestnej činnosti, dokonca v prípade posledného odsúdenia voči rovnakému poškodenému. Obžalovaný je tak špeciálnym recidivistom, čo len zvyšuje nebezpečnosť jeho konania pre spoločnosť a je zjavné, že táto jeho trestná činnosť a následky z nej vyplývajúce majú stupňujúci sa charakter. Nemožno pritom opomenúť ani jeho prvé odsúdenie, ktoré je síce z právneho hľadiska zahladené, ale uvedené zahľadanie neznamená, že sa obžalovaný uvedeného trestného činu nedopustil. Opätovne sa pritom jednalo o násilné konanie voči jeho matke, ktorá je podobne ako poškodený osobou vyššieho veku. Z uvedeného je zrejma tendencia obžalovaného slovné a neskôr aj fyzicky útočiť na starších ľuďoch, ktorí nie sú schopní sa tak efektívne jeho útokom brániť. Navyše oproti útoku

na poškodeného v roku 2016, za ktorý bol obžalovaný odsúdený v konaní vedenom pod sp. zn. 7T 139/2017, mal tento útok značne intenzívnejší charakter, čo len svedčí v prospech názoru súdu o gradácii v konaní obžalovaného, ktorý ignoruje základné hodnoty tejto spoločnosti a štátu, ktorými je ochrana zdravia iných ľudí, zvýraznená pri ochrane osôb vyššieho veku. Okrem týchto odsúdení je potrebné spomenúť aj odsúdenie cudzozemským súdom evidované v registri trestov, ktoré je síce bez skutkových podrobností prípadu ale má povahu hrubého nátlaku, nátlaku, šikanovania, obťažovania alebo psychologického útoku.

Za posledné štyri roky bol obžalovaný trikrát súdne trestaný pre násilnú trestnú činnosť verbálneho a fyzického charakteru. Intenzita a stupňujúci sa charakter tejto trestnej činnosti, ako aj špecifita tejto činnosti je zarážajúca a nedáva súdu priestor na mierne potrestanie, pretože výchovný účel trestu, ktorý bol predtým pri ukladaní trestov sledovaný, sa u tohto obžalovaného zjavne minul účinkom.

Ďalším kritériom, ktoré súd bral do úvahy pri ukladaní trestu je postoj obžalovaného k svojmu konaniu. Obžalovaný v priebehu celého konania nevyjadril ľútosť nielen vo vzťahu k tomu, čo spôsobil (je jeho právom sa nepriznať) ale ani k následkom, ktoré poškodenému spôsobil, ak by aj súd prijal jeho verziu udalostí. Uvedené svedčí o chladnosti a citovej otupenosti obžalovaného, ktorý aj napriek zraneniam poškodeného, tomu nezavolať sanitku ale zavolať na neho, ako na údajného páchatel'a útoku policajtov, ktorí však ešte v ten večer udalosť správne vyhodnotili a osobnú slobodu ako páchatel'ovi obmedzili obžalovanému. Okrem toho súd musel vziať do úvahy spôsob vykonania činu, ktorého sa obžalovaný dopustil zákerne, keď na poškodeného zaútočil v tme, bez varovania, zozadu, brutálnym spôsobom, za ktorý možno jednoznačne označiť škrtenie, bitie päšťami a kopanie do hlavy a trupu. Tento útok svedčí o mimoriadnej agresivite a nebezpečnosti obžalovaného pre jeho okolie. Ako vypovedal poškodený, na obžalovanom bolo vidno, že ho to baví. Obžalovaný tak konal

pod vplyvom alkoholu, ktorý požíval napriek tomu, že má súdom nariadené ochranné protialkoholické liečenie, čo opäť len svedčí o ignorovaní rozhodnutí súdu a noriem spoločnosti. Následkom jeho konania bola ujma na zdraví poškodeného, ku ktorej sa, ako už súd uviedol, obžalovaný nijako nevyjadril a vôbec nepociťoval žiaden súcit s poškodeným. Čo je však z pohľadu súdu najzarážajúcejšie, obžalovaný nemal na tento útok na poškodeného žiadny bezprostredný zjavný motív a ani dôvod, a chcel len „dokončiť“ to, čo pri útoku dňa 02.09.2016 začal, a teda ešte viac ublížiť na zdraví poškodenému, čo sa mu napokon z jeho pohľadu aj podarilo a len šťastnou náhodou nemal tento jeho útok na poškodeného smerujúci na hlavu a krk žiadne vážnejšie resp. fatálnejšie následky.

Všetky vyššie uvedené skutočnosti vedú súd k nutnosti uloženia prísneho trestu, v ktorom súd vyjadrí ochrannú funkciu trestu vo vzťahu k spoločnosti tým, že izoluje páchatel'a trestného činu od spoločnosti trestom odňatia slobody. Odpoveď na jeho konanie

zo strany štátu reprezentovaného súdom musí byť dôrazná a uložený trest prísny tak, aby zabránil na čo možno najdlhšiu dobu obžalovanému v podobnom konaní, ktoré by vzhľadom na stupňujúci sa charakter už mohlo mať fatálne následky a zároveň odradí aj iných páchatelov podobných trestných činov s podobným postojom, aký mal obžalovaný, od páchania podobnej trestnej činnosti. Tým sa naplní ochranná funkcia trestu. Obžalovaný už pri predchádzajúcich odsúdeniach mal príležitosť na prevýchovu a na preukázanie, že si následky svojho konania voči iným osobám uvedomuje, ale túto príležitosť nevyužil a súd nevidí dôvod na to, aby mu opätovne túto príležitosť poskytoval trestom na dolnej hranici trestnej sadzby. Výchovný účel trestu súd nepovažuje v tomto prípade vo vzťahu k tomuto obžalovanému za účelné aplikovať. Za trest vyjadrujúci všetky tieto aspekty považujú súd trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, teda v polovici zvýšenej trestnej sadzby, ktorý považuje za spravodlivú a prísnu odpoveď štátu na konanie obžalovaného a na jeho postoj k trestnej činnosti.

Pretože obžalovaný bol vzhľadom na odsúdenie v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 9T 79/2017 posledných 10 rokov pred spáchaním prejednávaného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za tam spáchaný úmyselný trestný čin, súd ho na výkon uloženého trestu odňatia slobody za podmienok uvedených v § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Pretože poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody, ktorý do skončenia prípravného konania aj vyčíslila, súd v rámci adhézneho konania priznal tejto poškodenej nárok na náhradu škody vo výške 1.117,30 Eur, predstavujúcej poisťovňou uhradené liečebné náklady vynaložené na liečbu zranení poškodeného G. E., na náhradu ktorých zaviazal obžalovaného, ktorý je pôvodcom týchto zranení. Okrem toho súd priznal dedičom po zomrelom poškodenom G. E. nárok na náhradu škody pozostávajúcej z nákladov na kúpu nových okuliarov, ktoré boli zničené pri útoku obžalovaného a ktoré v zmysle pokladničného dokladu poškodený G.M. E. kúpil za 295,- Eur. Okrem túto súd ako dôvodný nárok na náhradu škody považoval náklady na nákup liekov potrebných na liečbu v súvislosti s týmto zranením spolu vo výške 73,- Eur a náhradu cestovných výdavkov na cestu k lekárovi, ktoré poškodený preukázal cestovnými lístkami vo výške 44,85 Eur, teda spolu 412,85 Eur. Zo zvyškom nároku na náhradu škody pozostávajúceho z bolestného, ktorý je osobným nárokom a podľa názoru súdu neprechádza na dedičov poškodeného a časti nepreukázaných cestovných výdavkov odkázal dedičov poškodeného na civilný proces.

Súd nepochybuje o záveroch znaleckých zistení znalca MUDr. E. E. o závislosti obžalovaného na alkohole na rozhraní II. a III. štádia závislosti podľa Jellineka, ktoré znalec podrobne odôvodnil vo svojej výpovedi a ktoré neboli účinne spochybnené ani argumentáciou obžalovaného. Aj „laický“ pohľad na skutočnosť, že obžalovaný mal dve hodiny po skutku v dychu alkohol v množstve 1,2 promile svedčí o vysokej tolerancii obžalovaného k alkoholu, ktorá môže vzniknúť iba jeho dlhodobým užívaním. Nakoľko je zrejmé, že ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, ktoré predpokladá abstinenciu neplní svoj účel a vzhľadom na zvýšenú agresivitu konania obžalovaného pod vplyvom alkoholu, na ktorú už súd v odôvodnení tohto rozsudku poukázal, je potrebné uloženie ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou, ktorú na základe odporúčania znalca navrhla v obžalobe prokurátorka. Po vecnej stránke sa súd s týmto návrhom stotožnil. Podstata a účel ochranného liečenia, ako druhu ochranného opatrenia vyplývajúca z ustanovenia § 35 Trestného zákona však vylučuje duplicitu ochranných liečení. Tá by odporovala ochrannému účelu v kontexte dovŕšenia nápravy páchatel'a a v tomto prípade aj preventívnej funkcii ochranného liečenia, ktorá bude zabezpečená dôsledným výkonom už uloženého ochranného liečenia, ktoré bude nutné premeniť na ústavné liečenie. Z týchto dôvodov súd o uložení ochranného liečenia nerozhodoval, pretože obžalovaný už jedno ochranné liečenie uložené má.

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle inému spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví a spáchať taký čin na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, pričom nedošlo k dokonaniu trestného činu,

- a inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,